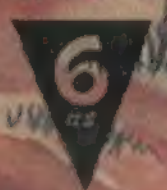

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st SEP. '61

Chandannama, September '51

Photo by U. Yeshwant Mallya

ಅಂದ್ರ, ರಾಯಲಸೀಮ, ನೈಜಾಂ, ಮೈಸೂರು,
ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದಿಗ್ವಿಜಯವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ

ವಿಜಯ ರವರ

ಮಾತಾಕಬೈರವಿ

Directed by **K.V. REDDI**

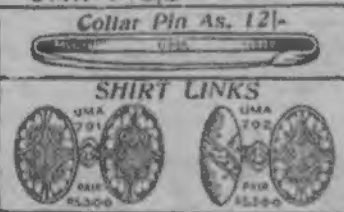
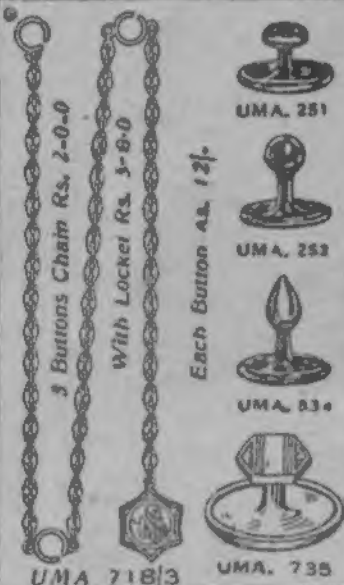
B.Sc.(HONS)

Produced by **NAGIREDDI & CHAKRAPANI**

ಉಮಾ ಬಟನ್ಸ್‌ಗಳು

ಬಂಗಾರದ ರೇಕನ್ಸ್, ಕಲಪು ಲೋಹದಮೇಲೆ
ಅಂಟಿಸಿ ಕಯಾರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಜೀವಿತ
ಕಾಲದವರೆವಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.

UMA BUTTONS
GOLD SHEET COVERD
GIVES LIFE LONG SATISFACTION

ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ವಿ.ಪಿ ಛಾಚು ರೂ. 1-2-0
ಮಾತ್ರ. ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು
ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ಉಮಾ ಮಹಲ್ :: ಮಹಿಲೇಪಟ್ಟಣ

ಸೋಲಾರಾ ಪೆನ್ಸ್

ಬಾನ್ವಿ ಪೆನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ತೆನಾಲಿ

ಈಗ ದೊರಕುತ್ತಿ!!
ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡೆಲ್
ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್
ಬಾಕ್ಸು ಕೆಮೆರಾ
ಒಳ್ಳೆಯ ಪವರು ಲೆನ್ಸ್
ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಫೈಂಡರಿ
ನೊಡಗೊಡುವ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ
ಕೆಮೆರಾ ಬಹಳ ಅಗ್ಗ. ಆಫ್ರಾಸಿಗರು ಸಹ
ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸ
ಬಹುದು. ನಂ. 120 ಫಿಲಿಂನಲ್ಲಿ 2 1/2 x 3 1/4
ಸೈಜಿನ ಅದ್ಭುತ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯ
ಬಹುದು. ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನ
ದೊಂದಿಗೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 10-8-0 ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್
ಫೋಸ್ಟೇಜುಗಳಿಗೆ ರೂ. 1-8-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.
ಕೆಮೆರಾಗೆ ಸರಪಡುವಂತಹ ಲೆದರ್ ಕೇಸ್,
ರೂ. 3-0-0. ಸರಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಿದೆ.
ಇಂದೇ ಆದ್ದರ ಕೊಡಿ. ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ
ವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C.M.)
P. O. 21, ALIGARH (U. P.)

ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಪತಿಯ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ
ತ್ಯಾಗಮಾಡಿರುವ ಸಾಧ್ವಿಯೊಬ್ಬಳ ಜೀವನ
ವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ

ಗಣಪತಿ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ

ದೇವಕಿ (ತಮಿಳು)

ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ: ಮಾದುರೇವಿ; ಜಾನಕಿ; ಲಲಿತ; ಪದ್ಮಿನಿ; ರಾಗಿಣಿ;
ಕುಮಾರಿ ಕಮಲಾ; ಬಾಲಚಂದರ್; ನಂಬಿಯಾರ್; ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಮುಂತಾದವರು

ಬೆಂಗಳೂರು: ಗೀತಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ

ಮೈಸೂರು: ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ; ಮಂಗಳೂರು: ನ್ಯೂ ಚಿತ್ರ;

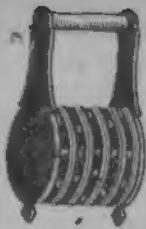
ದಾವಣಗೆರೆ: ಮೋತಿ ಟಾಕೀಸುಗಳಲ್ಲಿ

DISTRIBUTORS FOR MYSORE STATE CANARA & COORG

TALLAM PICTURES CIRCUIT

48, Gandhinagar, BANGALORE - 2

6/30, Edward Elliotts Road, MADRAS - 4

ಅಶ್ವರ್ಯಜನಕವಾದ, ಬಲವಾದ ಹಿತ್ತಾಳೆಇಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಬೀಗ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಬರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಬೀಗ ತೆಗೆಯ ಮತ್ತು ಹಾಕಬಹುದು. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮಾಡಲಾರರು. ಪ್ರಯೋಗ ನಿಯಮ ಸಹಿತ ಬೆಲೆ ರೂ. 3/- ಪೋಸ್ಟೇಜು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ರೂ. 1/-

ಅಮೇರಿಕದ ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಸ್ಟೋವ್

ಹೊಸದಾದ ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀವು ಕೊಂಚವೇ ಸ್ಪಿರಿಟ್ ನಿಂದ, ಟೀ ಮಾಡುವ ಹಾಲು, ನೀರು ಕಾಯಿಸುವ, ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಬೆಲೆ ರೂ. 3-8-0. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಪೋಸ್ಟೇಜುರೂ. 1-8-0

ಅಮೆರಿಕ ಮಾಡರಿಯ ಉತ್ತಮವಾದ ಗಾಜು ಕ್ಯಾಂಕ್ರೇಟ್ ಸೆಂ 120 ಮಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಮೇಲೆ 2 1/2 x 3 1/2 ಇಂಚಿನ ಫೋಟೋ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯೋಗ

ನಿಯಮ ಸಹಿತ ಬೆಲೆ ರೂ. 9-8-0. ಪೋಸ್ಟೇಜು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ರೂ. 1-8/- ಅದಕ್ಕೆ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ ರೂ. 8/-

ಮನೆಯ ಸಿನೇಮಾ (ಯಂತ್ರ)

ಇದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ವಿವಿಧವಾದ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು, ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸಬಹುದು. ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಿತ ಬೆಲೆ ರೂ. 5/- ಪೋಸ್ಟೇಜು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ರೂ. 1-8-0. ಸೂಚನೆ: ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು, ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಲೆ ವಾಪಸ್. ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ.

Address :- BHARAT MACHINERY MART (H. H.L.) P. O. HATHRAS U. P.

ಹೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಗತ : ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಾ ಅಭರಣಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಅರ್ಧಂಶ ಜೊತೆಗೆ 800 ಅಭರಣಗಳ ಕೇಟಾ ಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಪೋಸ್ಟೇಜು 0-14-0 ಬೇರೆ.

ಇಂದೇ ಅದ್ದರು ಕಳಿಸುವಿರಲ್ಲವೇ ?

నీచుత్తి కిక్కిందహానికని
నదవు ఏనులు దేస్తామా!

హరలక్ష్మి
రామగోపాల్

ప్రకాశ్ వారి,

దీక్ష

రచన..... రావి,
కవితా..... రంగ,
మధ్యాహ్నం..... పెండ్లాల్,
లర్న..... శర్మ.

ప్రచురించినది

విల్లూర్యూర్, డిరెక్టర్, ప్రకాశ్ రావు

వివరాలికి: ప్రకాశ్ ప్రొడక్షన్స్ : శాంఘోమర్, మద్రాసు-4

De Chane's MEDICINE CHEST

ಎಲ್ಲಾ ತರದ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ದೇಗನೆ
ಗುಣಪಡಿಸುವ 81 ಔಷಧಿಗಳುಳ್ಳ ಈ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆ-
ಮಿಶ್ರಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋ-
ಗಿಸಿರಿ. ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲ.

THE MEDICINE CHEST
eight, simple, effective
Remedies...

Sold widely by District Surgeons and Charitable
Institutions throughout India Burma and Ceylon.

Size No. 1 Rs. 3/-
No. 2 Rs. 5/-
No. 3 Rs. 9/-
No. 4 Rs. 17

J. & J. De Chane
RESIDENCY ROAD HYDERABAD - Dn.

ಜೇಬು ಪ್ರೆಸ್ (ಮುದ್ರಣಾಲಯ)

ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಿಂದಿ
ಭಾಷೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರ
ಗಳೂ ಮತ್ತು ಮೆಸಿ,
ಮುದ್ರಣ ಮಾಡುವ
ವಿಧಾನ, ಪ್ಯಾಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ
ಇದೆ. ಯಾವ ಬೆಸರನ್ನಾ
ದರೂ ಒಬ್ಬ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸ ಬಹುದು. ಬೆಲೆ
ರೂ. 5-0-0 ಅಂ. ವೆಚ್ಚ
ರೂ. 1-4-0 ಪ್ರತಿ ಕೆ.

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಗೈಡ್

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಇಲ್ಲದ
ರೇಡಿಯೋವನ್ನು ಕೇವಲ 15-0-0 ರೂ.
ಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು
ವಿದ್ಯುತ್ರಿತ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಸುರಿತ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗು
ವಿರಿ. ಬೆಲೆ 2-8-0 ಅ.ವೆ. 0-12-0 ಪ್ರತಿ ಕೆ.

Address : SANSAR TRADING CO.
(C.M.M.) P. O. 21. ALIGARH (U.P.)

ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ರಿಕಾರ್ಡು ಗುಳ

ಕನ್ನಡ ಪೂರಿ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ,
ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಭಕ್ತ ಕಬೀರ್,
ನವಿನ್ಸದರಮೆ, ಭೀಮಮಾನ್ಸಸ ಪೂಜ ಅದಿ
ಯಾಗಿ 50 ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು
20 ಸೆಕಲಿಗಳು, ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಭಜನೆ ರಿಕಾ
ರ್ಡುಗಳು ಅದಿಯಾಗಿ.

ತೆಲಗು, ಟಾಮಿಲ್, ಹಿಂದಿ, ಮತ್ತು
ಸಿನಿಮಾ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಅದಿಯಾಗಿ ಸಾವಿ
ರಾರು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ತಯಾರ್
ಯಿರುತ್ತೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಮಾರಾಟ
ವಾಗುತ್ತಾಯಿದೆ ಕೂಡಲೆ ಬರಿಯಿರಿ.

ದಿ ಸ್ಟಾನ್ಸಲ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಡ್.,
110, ಮೆಡೋ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ದೊಂಬಾಯಿ.
or ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.
ಪ್ರತಿ ಏಕಂಟರಲ್ಲು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆಯಿರುತ್ತೆ

ದೇಶ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹೊರ ಹೊರಟ ಪತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ
ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೂ
ದೀಕ್ಷಾಯುತಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ನಾರೀಮಣಿಯ ಜೀವನ ಚಿತ್ರ!!

ಜಾಗೃತಿಯವರ

ಕಾಪುರಂ

[ತೆಲುಗು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ]

ನಾರಾಯಣರಾವು, ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಿ, ಸೂರ್ಯಶಿಲ್ಪಿ, ಕನಕಂ,
ಮೇಡೂರಿ ಮುಂತಾದವರು ಅಭಿನಯಿಸಿರುವವರು.

ರಚನೆ :

ಕವಿ :

ಸಂಗೀತ :

ವೈ. ವೆಂಕಟರಾವ್

ತಾಂಡ್ರ

ಶೀ ಶೀ

ನಿರ್ದೇಶನ : ಭಗವಾನ್

ಸ್ಟುಡಿಯೋ : ಜಾಗೃತಿ - ಬೊಂಬಾಯಿ

ಅಂಥ, ರಾಯಲಸೀಮ :

ರಾಘಾಕೃಷ್ಣ ಫಿಲಿಂಸ್ :: ರಾಜಮಹೇಂದ್ರಿ

ವಿವರಗಳಿಗೆ :

ಜಾಗೃತಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋಸ್

ಚೆಂಬೂರ್, :: ಬೊಂಬಾಯಿ.

ಎ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ
ಅರ್ಜೀರ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು
ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅನುಪಮವಾದ

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಆಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ
ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ
ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ !
ಮಕ್ಕಳಿಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ !

ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS. 21

ಚಂದಮಾಮು

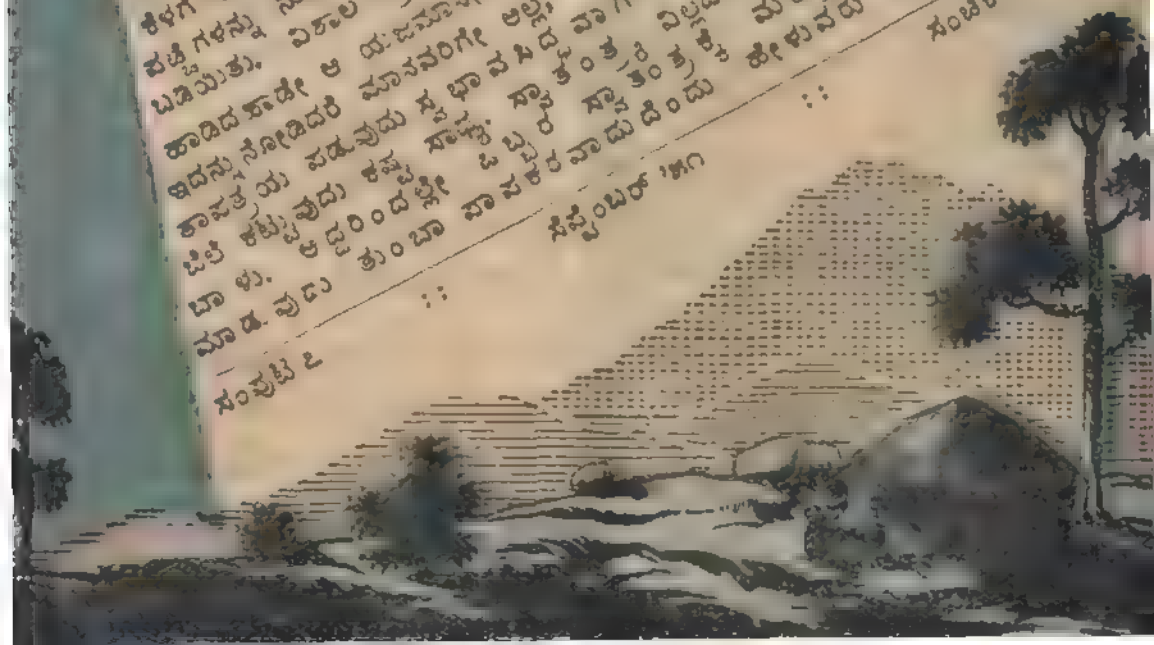
ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

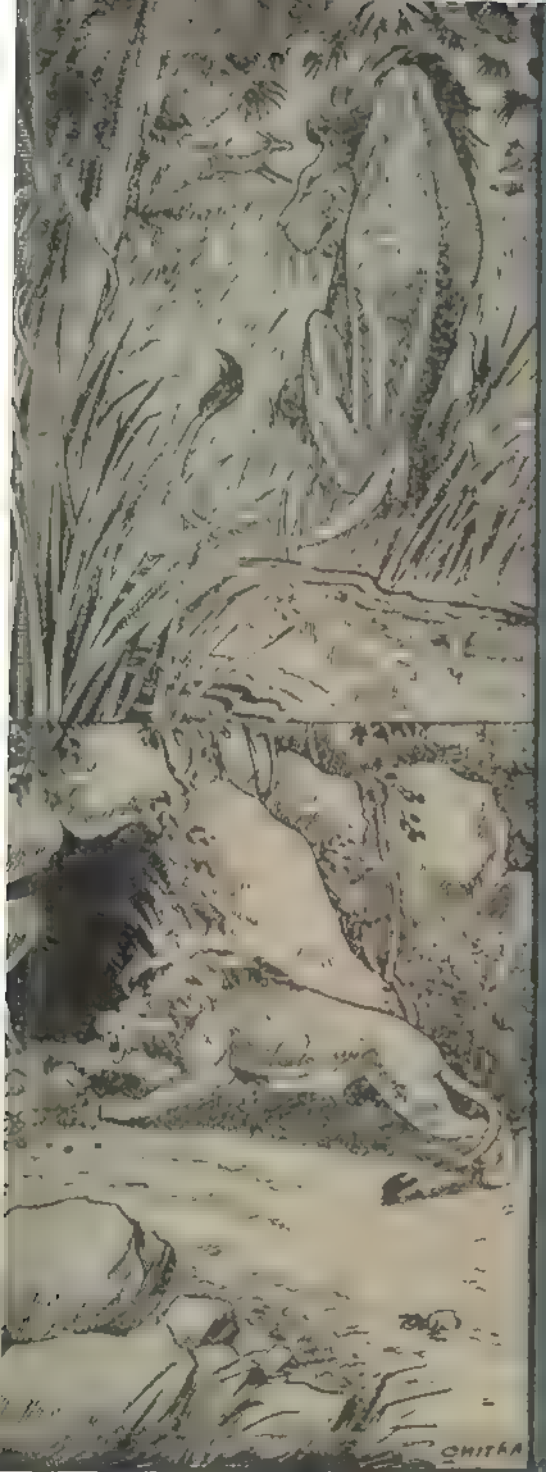
ಒಂದು ಮೈನಾಹಕ್ಕಿಯ ಮಧುರಸ್ವರಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಒಬ್ಬ ತನ್ನ ತುಂಬಾ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಪಂಜರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿದ. ಆಲಾಗಾಯ್ತು ಅದು ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನ ಪೀಡಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಹಾಡು ಹಾಡುವುದನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಪಂಜರವನ್ನು ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೊಂಡು ಊರಾಚೆಗೆ ಹೋದಳು. ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೊರಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಆಕಾಶದಿಡೆ ನೋಡಿತು. ಅ ಮೈನಾಹಕ್ಕಿ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಹೊಲ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹಸಿರು ಒಸರವನ್ನು ಕೊರೆ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಹೊಲ, ಅದುಸಾರಿ ಆಕಾಶಮಾಗದಲ್ಲ ಹಾರುತ್ತಾ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿತು. ಒಂದುಸಾರಿ ಕೊನೆಯ ಹಾಡಾಯಿತು. ಹಾಡಿದ ಹಾಡೇ ಆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕೇಳಿದ ಕೊನೆಯ ಹಾಡಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾನವರಿಗೇ ಅಲ್ಲ, ಪಕ್ಷಿ ಜೀವಿಗಳೂ ಸ್ನೇಹಿಗಳಾಗಿ ಕಾವತೆಯ ಪಡುವುದು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧತೆ ಎಲ್ಲದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅರಿತರು. ಬಾಳು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಬುಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅರಿತರು. ಮಾಡವುದು ತುಂಬಾ ವಾಪಕರವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುವರು ಹಿರಿಯರು.

ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೦೧೧

ಸಂಪುಟ ೭

ಮುಂದಾ ಲೋಚನೆ

ಹಿಂದಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವಿತ್ತೊಂದು
ಮುದಿತನದಲ್ಲಿ ಬೀಟಿಯಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಕದಲಾಡಲು ಕಾಲು ಬಾರದೆ
ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿತು ಮನದಿ.

ನನ್ನ ಕಂಡು ವೃಗಗಳಾವುದು
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬಾರದಾದವು
ನಾ ಕದಲಲಾರೆ ಮೆದಲಲಾರೆ
ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಕೊನೆಗೆ ಆ ಮುದಿ ಸಿಂಹವು
ಒಂದು ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು
ತಿಳಿಗೇಡಿ ಮೃಗಗಳು ಬರುವುದೆಂದು
ತಿನ್ನಲು ಅವಿತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತಲ್ಲಿ

ನಡೆಯಿತು ಅದು ನೆನೆಸಿದಂತೆ
ಮೃಗಗಳು ಬಂದುವು ಒಂದೊಂದರಂತೆ
ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು
ಹಿಂತಿರುಗದಾದವು ಒಂದಾದರೂ.

ಪೂರ್ವವಾ ಗುಹೆಯ ಒಂದು ನರಿಯದು
ಬಹಳ ದಿನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂತಾ ತನ್ನ ಗುಹೆಗೆ ಮತ್ತೆ
ವಾಸನಾಡುವ ಯೋಚನೆಯಿಂದದು

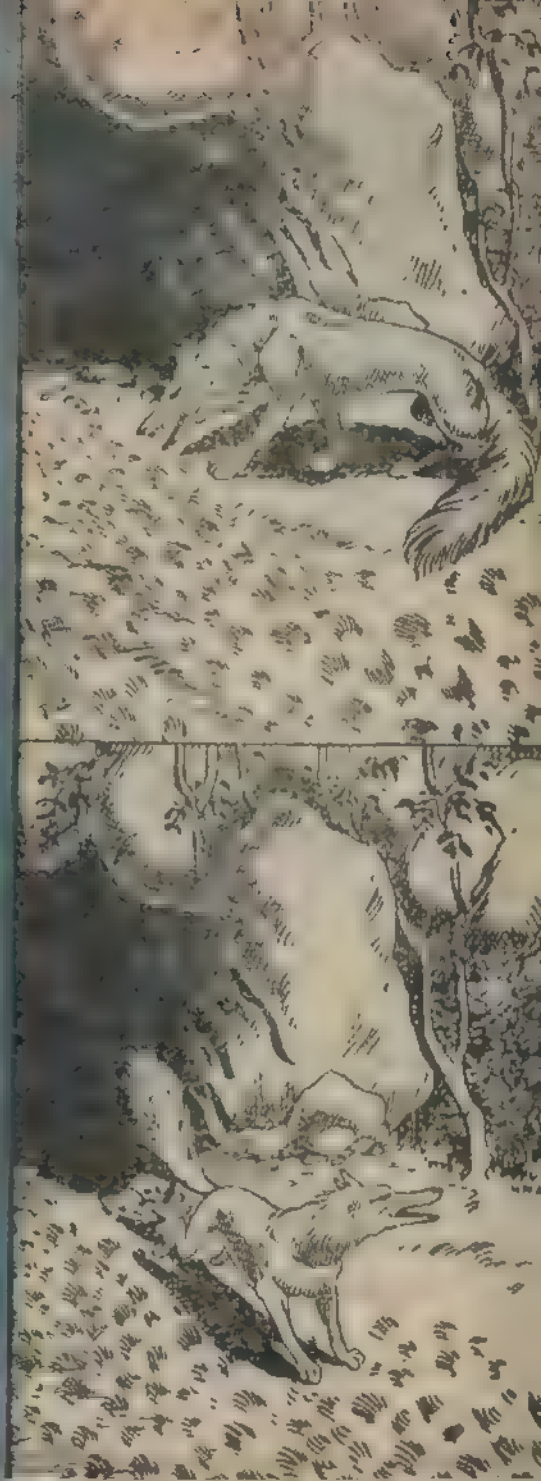
ಅದರೆ ನರಿಗೆ ಗೊತ್ತು
ತೊಂದರೆಯ ಕೆಲಸ ಕೂಡದೆಂದು
ಅದು ಅರಣ್ಯ ಕಾಳಕತ್ತಲೆ
ಗುಹೆ ಪ್ರವೇಶ ಪ್ರಮಾದವೆಂದು

ಅದರಿಂದ ಅದು ತುಸ ಹೊತ್ತು
ನೋಡಿತು ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿತು
ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ

ಮೃಗಗಳಾವುದೋ ಒಳಗೆ ಹೋದ
ಗುರುತುಗಳು ಕಾಣಬಂದವು
ಎಲ್ಲ ಗುರುತುಗಳೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ
ಕೊನೆಗೆ ಗುಹೆಗೆ ದಾರಿ ತೆಗೆದವು

ಎಲ್ಲ ಒಳಗೆ ಹೋದ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು
ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಗುರುತುಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲ
ನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು [ದಾದವು
ನಡೆದಿರುವ ವಿಷಯವು

ನರಿ ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ
ಕೂಡಲೇ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂತಿರುಗಿತು
ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು
ತುಸ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ

ಹಿರಿಯರ ಸದಾತನ

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಹತ್ತು ಹೊಡೆಯಿತು. ಗಣಿತದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತರಗತಿಗೆ ಬಂದರು. “ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಂದಿರುವಿರಾ?” ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಯಾರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಏನು ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡುವರೋ ಎಂದು ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ ತಂದಿದ್ದ. ಆ ಹುಡುಗನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ರೈಟ್ ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಿಕ್ಕವರಿಗಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಏಟು ಹೊಡೆದು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು. ಆ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ರೈಟ್ ಮಾರ್ಕ್ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಹ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. “ನೀನೇಕೋ ಮಗು ಅಳುತ್ತಿರುವೆ? ಲೆಕ್ಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ “ಈ ಲೆಕ್ಕನನಗೂ ತಿಳಿಯದು ಸಾರ್. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯವರೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಏಟು ತಿಂದು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಿತ್ತು” ಎಂದ. ಹೆದರಿಕೆಬೆದರಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಭೈರ್ಯವಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ನುಡಿದ ಆ ಹುಡುಗನ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚಕಿತರಾದರು ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ, ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿತರುವನೆಂದು ನಂಬಿದರು.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದಂತೆ ಆ ಹುಡುಗ ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ, ಭಾರತ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಲಭುವನಾಗಿ ಪ್ರಜಾಹಿತ ಚಿಂತಕನಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದ. ಆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೇ ದೇಶಾದಾಧಕನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೋಖಲೆ.

ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ

ಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರಯ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆಯಿದೆ. ಮನೆ ನೋಡಲು ತೀರಾ ಸಣ್ಣದೇ ಆದರೂ, ಹಿತ್ತಲಿನ ಬಯಲು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದು. ಆ ಹಿತ್ತಿಲು ತುಂಬಾ ಎಕ್ಕೇಗಿಡ ಲಾಂಬಾನಾ, ಕಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ನಾನಾತರಹ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳೂ, ಹುಲ್ಲು ಪೊದರೂ ಬೆಳೆದು ಅರಣ್ಯದಂತಿತ್ತು. ಹೀಗಾದುದರಿಂದ ಆ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ಹಗಲಲ್ಲೂ ಸಹ, ರಾತ್ರಿಯ ಹಾಗೇ ರಾಣಿಸುತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಹುಳಹುಪ್ಪಟೆಗಳು ಸರಿದಾಡುವುದೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನುಂಟು?

ಆತನ ಪ್ಲೇಮವನ್ನು ಬಯಸಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು “ಅಯ್ಯಾ, ಶಂಕರಯ್ಯ, ಮಕ್ಕಳಮರಿಗಳು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮುಖ ನೋಡದೆ ಪೊದೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿಸು. ಗಿಡಗಂಟೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಸು. ಕೈಮೀರಿದರೆ ಏನೆಂದು ಕೊಂಡರೆ ತಾನೇ ಏನು?” ಎಂದರು. ಆ ತಿಕ್ಕಲು ಶಂಕರಯ್ಯ

ಹೇಳಿದವರ ಮಾತು ಕೇಳಿದರಷ್ಟೆ? ಊರಿನವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಅವರ ಬಾಯಿನೋವಾಗಿ, ನಮಗೇಕೆ ಅಂತ ಸುವ್ಯನಿಧ್ವು ಬಿಟ್ಟರು.

ಒಂದು ದಿನ ಶಂಕರಯ್ಯ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ. ಕೊಠಡಿಯ ತೂತಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಕಪ್ಪೆಯೊಂದು ಒಳಗೆ ಬಂತು. ಅದು ಕ.ಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಏನೋದವಾಗಿ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು ಹುಡುಗರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಹಾವು ಸರಸರನೆಂದು ಹರಿದು ಬಂದು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹಿಡಿಯ ಹೋಯಿತು. ಎಲೆ ಮಾಂದೆ ಕೂತಿದ್ದವರ ನಗು ಮಾಯವಾಗಿ ‘ಅಪ್ಪಾ, ಅಮ್ಮಾ’ ಅಂತ ತಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಓಟಕಿತ್ತರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿಹೋದರೂ ಶಂಕರಯ್ಯ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹಾವು ಏನು ಮಾಡುವುದೋ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಸರಸರನೆ ಹೋಗಿ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅ

ಶಂಕರಯ್ಯ ಹೋಗುವಮೊತ್ತಿಗೆ ಹಾವಾಡಿಗ ನಾಗಣ್ಣ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ.

“ಬಾರೋ, ನಾಗಣ್ಣ, ಬೇಗ ಬಾ, ಮನೆ ಹಾಳಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಹಾವೊಂದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಶಂಕರಯ್ಯ. “ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆದರುವಿರಿ? ನಾನಿರುವಾಗ ನಮಗೇತರಭಯ? ಅದೆಂತಹ ಹಾವು ಸ್ವಾಮಿ? ಎಷ್ಟು ಉದ್ದ ಇದೆ? ಚುಕ್ಕೆ ಗಳಿವೆಯೋ, ಬರಿಗಳಿವೆಯೋ?” ಎಂದು ಸಾವಿರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ನಾಗಣ್ಣ ಶಾಂತತೆಯಿಂದ.

“ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇನೋ ನಿನ್ನ...” ಎಂದು ಶಂಕರಯ್ಯ ತುಸ ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿದ. “ಅದಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ನಾನು ನಾಗಸ್ವರ ಹಾಡಿ ಕೂಗ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರ ಹಾಕ್ತೇನೆ. ಹಾವುಗಳು ಬರ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂಥ ಹಾವುಗಳು ಎಷ್ಟುಬಂದರೆ ಅಷ್ಟು ನಾಲ್ಕಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾವು ಬರಲಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಪಾವಲಿ ನನ್ನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿ, ಮತ್ತೆನೂ ಬೇಡ” ಎಂದು ನಾಗಣ್ಣ.

ಹಾವನ್ನು ತುಂಬಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದ ಶಂಕರಯ್ಯ, ಅದರ ಗುರುತು ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ ದೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈಗ ನಾಗಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನಾಗಸ್ವರ ಊದಿದಕೂಡಲೇ ಬಿಲದಿಂದ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಹಾವುಗಳು ಬರುವುವೋ, ಹೊರಗೆ ಬಂದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ತಲಾಪಾವಲಿ

ಕೋಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹಾವು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಂಡಿತು. ಶಂಕರಯ್ಯ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಅದು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಸಂದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ರೆಪ್ಪೆ ಹೊಡೆಯದೆ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಂಕರಯ್ಯ.

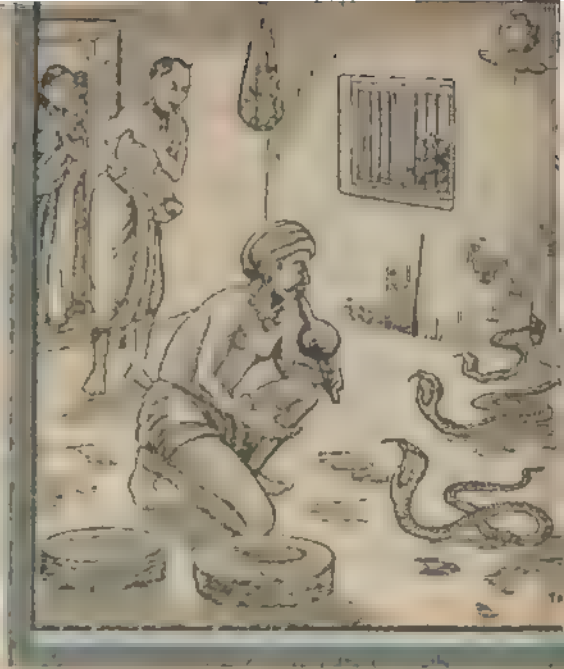
ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರ ಕಿರಿಚಾಟ ಕೇಳಿ ಹತ್ತು ಜನ ಸೇರಿದರು. “ಹಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೋ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿಯವ್ವಾ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಶಂಕರಯ್ಯ ಹಾವಾಡಿಗನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ. ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಚಂದಮಾಮು

ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದೋ' ಇಲ್ಲ ತನ್ನ ಮನೆ
ಯೊಳಗೆ ಬಂದ ಹಾವು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೋ
ಇಲ್ಲವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಹಿಡಿ
ಯಿತು. ಈ ಸಂಶಯದಿಂದ ತಾನು ನೋಡಿದ್ದು
ನೋಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿ
ಯಾಗಿ ಹಾವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

ನಾಗಣ್ಣ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬಂದ.
ನಾಗಸ್ವರ ಊದಿದ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಐದಾರು
ಸರ್ಪಗಳು ಬಂದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕರಯ್ಯ
ವಿವರಿಸಿದ ಹಾವು ಮಾತ್ರ ವಿಲ್ಲ. ನಾಗಣ್ಣ
ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ.
ಮತ್ತೆ ಊದಿದ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಊದಿ
ದರೂ ಶಂಕರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಹಾವು ಬರಲೇ
ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಯುಕ್ತಿ ಫಲಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂತಸ
ಗೊಂಡ ಶಂಕರಯ್ಯ. ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂದು
ಪಾವಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ.

“ಮುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಹಾವು
ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವೆನು. ಒಂದು ಸಾರಿಯಾ
ದರೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಈಗ
ಹೀಗೇಕಾಯಿತು?” ಎಂದು ಅನುಮಾನ
ವುಂಟಾಯಿತು ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ. ಹಣ ಕೊಡ
ಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದೆಂದು ಶಂಕರಯ್ಯ
ಹೂಡಿದ ಪಿತೂರಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನಿಲ್ಲ
ಎಂದು ಧೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಗಣ್ಣ. ಶಂಕ
ರಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಅಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಾ ನಾಗಣ್ಣ “ನೀನು ನನ್ನನ್ನು

ಮೋಸಮಾಡಿರುವಂತಿದೆ. ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ
ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾವುಗಳು ಜೀವವಿಲ್ಲದ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ನೀನು ಎಣಿಸಿರಬಹುದು.
ಅವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಯಾರೂ
ಸುಖಪಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಪಗಳು ಪವಿತ್ರ
ವಾದವು. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಮೋಸಗಾರರನ್ನು ಅವು
ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾಡಿದಮೋಸಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆ” ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾ ಸರಸರ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟ.

“ಹುಷ್, ಅವನತಲೆ” ಎಂದು ಕೊಂಡ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಂಕರಯ್ಯ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ನಾಲ್ಕು ನಾಗರಹಾವು
ಗಳು ಹೆಡೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬುಸಗುಟ್ಟುತ್ತಾ

ಶಂಕರಯ್ಯನ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಸಾರಿ ವನೆಯವರ ಹೆದರಿಕೆ
ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ! ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

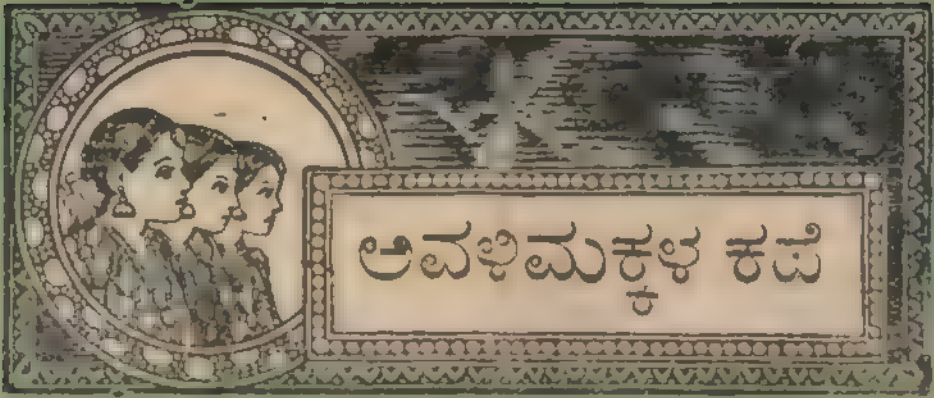
ಶಂಕರಯ್ಯ ಹಿಡೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ
ನಾಗಣ್ಣನನ್ನು ಬರವಂತೆ ವುಸಲಾಯಿಸಿದ.
“ನನಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿನ ಗಿರಾಕಿ ಇದೆ,
ಸ್ವಾಮಿ. ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ ಬರಲು
ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತ
ವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಗುಡ್ಡೆ
ಹಾಕಿ ಆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾನೇ
ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಮನೆಗೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾವು
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದ.

ಸರಿಯಾಗಿ ಇದು ನಡೆದು ಒಂದು ವಾರದ
ಮೇಲೆ ಶಂಕರಯ್ಯನ ಸ್ನೇಹಿತ ರಂಗಪ್ಪ
ಬಂದು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ. ಆ
ಮಾತು ಈಮಾತು ಆಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಧ್ಯ ನಡೆದ ಹಾವಿನ ಪುರಾಣ
ಮಗು ಪ್ರೋಣಿಸಿದಂತೆ ಶಂಕರಯ್ಯನವರ ಮನೆ
ಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದುದು

ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ರಂಗಪ್ಪ ಗಹ
ಗಹಸಿ ನಕ್ಕ. ಆತನೇಕೆ ನಗುತ್ತಿರುವನೋ
ಅವರಿಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಶಂಕರಯ್ಯ,
ನೀನೆಂಥ ಹುಂಬ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದಿನದಿಂದ ಈ
ಊರಲ್ಲಿ ಇದ್ದೂ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಗಣ್ಣನ
ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೇ. ಹೋಯಿತೇ? ಅವ
ನೇನೋ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಾನೆ. ಆ
ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ಕೊಡದೇ ಒಂದು ತಂತ್ರ
ಹೊಡ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಬಿಡ್ತಾನೆ.
ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಅವೆಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಾವು
ಗಳು! ನಿಜವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರನಾಡವೇ
ನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಯವಾಗುತ್ತೇವೆವನ್ನು ಕಂಡರೆ.
ಅಲ್ಲ, ನೀನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಾಗಣ್ಣ
ನಿಗೆ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೋಸಮಾಡಿರುವೆ
ಯೇನು?” ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ.

ಶಂಕರಯ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ತವು ಮನವರಿಕೆ
ಆಯಿತು. ಆ ಮಾತು ಮರೆಸಲು ಬೇರೆ
ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ತೆಗೆದು ಮಾತನಾಡ
ಲಾರಂಭಿಸಿದ ಶಂಕರಯ್ಯ.

14

[ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಉದಯನನು ಹೊರಗೆ ಬಂದುದೂ, ಗಡ್ಡವನನ್ನು ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ, ಅವನು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾದರೂ ಬಾರದಿರಲು ಕಾನೇ ಹೊರಟು ರಾಜನಿಗೆ ಶುಭಸಮಾಚಾರ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದೂ, ತಿರುಗಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಸೋದರರನ್ನು ನೇಣುಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಓದಿದಿರಿ]

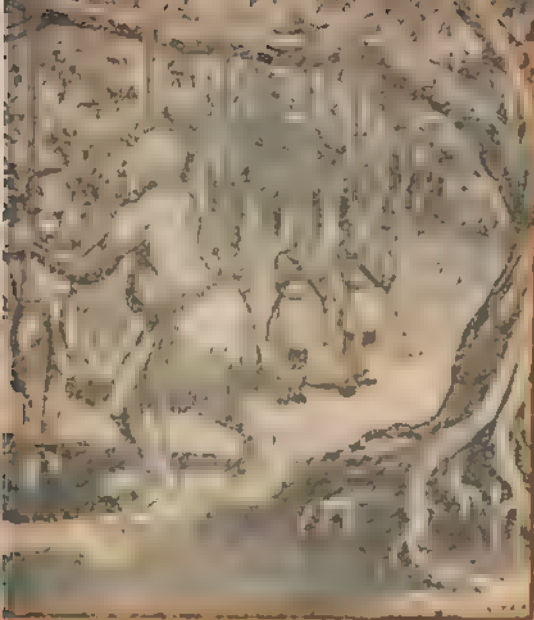
ಆ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಉದಯನನು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದನು. ಏನು ಮಾಡಲೂ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಅದೃಶ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಇವರನ್ನು ಬಿಡಿ ಸೋಣವೆಂದರೆ ಅವಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಬಿಳಿಭಸ್ಮ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವರಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ಸೋದರರೂ, ಮತ್ತಿತರರೂ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೇಣು ಹಾಕಲ್ಪಡುವರೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಉದಯನನು ಮರೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉದಯನನ

ಮೈ ಬೆವರಿತು. ಕ್ಷಣವೊಂದು ಯುಗದಂತಾಯಿತು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ದ. ನೇಣು ಕುಣಿಕೆಯನ್ನು ಅವರೊರಳಿಗೆ ತಗಲಿಸಿದ. ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಉದಯನನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರಾವಲ್ಲಿ 'ನಿಲ್ಲು' ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು.

ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಗಿ ನೋಡಿದ ಉದಯನ. ಹಾಗೆ ಕೂಗಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ; ಗಡ್ಡವನು! ಅವನು ರಾಕ್ಷಸನೊಂದಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. "ಇವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದೇ

'ಚಂದಮಾನು'

ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಸಹ ಇವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಈಗ ಸಂಚಕಾರ ಬಂತು. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಈ ಮೂವರು ಹುಡುಗರೂ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳು" ಎಂದು ಮತ್ತೇನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನು ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ, "ಎನು! ಅವಳಿಮಕ್ಕಳೇ? ನತ್ತಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸವಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತಿದೆ. ಇವರು ಅವಳಿಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಇದುವರೆವಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರು?" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದವನು "ನಿಜ. ನೀನಾಗಿ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ" ಎಂದು

ಅವಳಿ ಸಂದೇಹದವರ ವೃತ್ತಿವೋಸ್ಕರ ಅವನ್ನು ತಾನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸನು "ಒಲಗೆ ಬೇಕಾದ ಇವತ್ತು ಜನ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳು ಜೊತೆ ಗೂಡಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ನೀನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ ಅಂತ ನಂಬೋ? ಇವರು ಅವಳಿಮಕ್ಕಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕೇಳಿ ರುಜುವಾತಾಗುವಾ? ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳುವೆನು" ಎಂದು ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ. "ನನ್ನವನು ಹೇಳುವು ನಿಜವೇಯೋ? ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದ ಸುಳ್ಳಾದ ಬೇಡಿ. ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಅವಳಿಮಕ್ಕಳೇ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವೆಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಾದರೂ ಇರುತ್ತೆನಿಮಗೆ" ಎಂದನು

ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರು "ನಿಜ" ಎಂದರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ.

ಅನತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಉದಯನ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದನು. ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ನಂಬಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವೇ ಫಲವೇ? ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಡಿದು ಹಾಕೋಣವೇ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ "ಹಾಗಾದರೆ ಮೂರನೇಯವನಲ್ಲಿ" ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದವನು "ಅವನು ಮನೆಗೆ

ಹೊನ್ನಿ ಬರವೆಂದು ನೋಡು ಈಗೊಂದು
 ವಾರವಾಯಿತು. ಈವೇಳೆಗೆ ಬಂದಬಿಡ
 ಬೇಕಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಸಾಡೊಂದು
 ಅವತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿರಬಹುದು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಬರುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಸಹ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎದು.
 "ಸರಿ, ತಡವೇಕೆ. ನಾಳೆಯೇ ಒಲಿ ಪೂರ್ತಿ
 ಮಾಡಿ, ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎಸಾಟುಗಳಿಲ್ಲಾ ಮಾಡ
 ಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನೆಂದು
 ಮಾತ್ರ ನೀನು ತಿಳಿಯಬೇಡ" ಎಂದು
 ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಗಡ್ಡದವನನ್ನೂ
 ಸಂಧ್ಯಾ ನಿರೀಧರನ್ನೂ, ರಾಜಭವನನ್ನೂ ಹಿಂ
 ದೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, ವಿರಟ ಅಟ್ಟಿ
 ಹಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಹದ್ದಿನರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ
 ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋದನು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಅತ್ತ ಹೋದನೋ ಇಷ್ಟಪೋ,
 ಉದಯನನು ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಗಡ್ಡದವನ
 ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧ
 ನಾದನು.

"ನಿಲ್ಲು, ತೊಂದರೆ ಪಡಬೇಡ. ನಾನು
 ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕೇಳಿ
 ಅತರುನಾಯ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡು"
 ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

"ಕೇಳುವುದೇನನ್ನು! ಕೇಳಿದ್ದು ಸಾಕು.
 ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಉಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಹಾಯ
 ಮಾಡಿದೆ ನಿನ್ನನ್ನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ನಾಶ

ಸೊಂಕುವು ನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸಮಯವು ಅಷ್ಟು
 ಏನು?" ಎಂದು ಹೂ. ಕರೆಸಿದ ಉದಯನ.

"ಅವನು, ನಿನ್ನೀರಿತೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು
 ವದ್ದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರ್ಮವೇನಿಲ್ಲ ಅವರೂ ನಿನ್ನ
 ಮಾತು ಕೇಳಿ ಈ ಕ್ಷಣ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
 ಹೊರವಿಧರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಂದ ನಾನು
 ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ರಹಸ್ಯ ಕೇಳಬೇಕಾ
 ಯಿತು. ನನ್ನ ಪ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನೀನಿಧರೂ ಅದೇ
 ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಉದಾಯನ ಫಲಿ
 ಸಿತು. ನಾಳೆಯವರೆವಿಗೂ ಅವನು ತಡ
 ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಂತರೇ ಹೇಳ
 ಬೇಕು" ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ

ಉದಯನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂತ್ಕು ಯೋಚಿಸಿದ.
 ಕೊಂಚ ಗುಢಾರಿಸಿಕೊಂಡು "ಸರಿ, ನಿನ್ನನ್ನೂ
 ನಂಬಿದೆವೆಂತಲೇ ಇಟ್ಟುಕೋ. ಬೆಳಗಾಗು

ಕೆಂಪು ಅಂಜನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಹಾಸಿನಿಯ ಭುಜಕ್ಕೆ ಬಳಿದ. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯ ಕೈ ಮಾಯವಾಯಿತು. ತರುವಾಯ ಸುಭಾಷಿನಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ಮೊಣಕಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಲೇಪಿಸಲು ಆಕೆಯ ಕಾಲು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಜನ ತೆಗೆದು ಸುಕೇಶಿನಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುರುಡಾದವು. ಈ ರೀತಿ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಅಂಗಹೀನರಾದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಉದಯನನು “ ಏನಿದು ದುರವಸ್ಥೆ! ಏನೋ ಉಪಾಯ ಹೇಳುವೆನೆಂದು ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕುಪಿತನಾದ.

ವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದ.

ಆಗ ಗಡ್ಡದವನು “ ಅದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ಇವರ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸೋಣ” ಎಂದು ಸಂಧ್ಯಾ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು, ರಾಜಭಟರನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿದ. ತರುವಾಯ ಅವರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಇವರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ಗಡ್ಡದವನು ಉದಯನನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಆ ಕೆಂಪು ಅಂಜನವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕೊಡು” ಎಂದ.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬರುವಂತೆ ಕರೆದ. ಅವರು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ

“ ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ದುಡುಕು ಸ್ವಭಾವ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನೀನು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಗಡ್ಡದವನು ಉದಯನನ ಕಿವಿಯಲ್ಲೇನೋ ಹೇಳಿದ.

ಉದಯನನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು “ ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅವಯವ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಅವನು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಆಗುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.
ನಾಳೆ ಅವನು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಎಂದಿ
ನಂತೆ ಮರಗಳಿಗೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆವು.
ನೀನು ಮಾತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಎರಚಿಕೊಂಡು
ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡು ಏನು ನಡೆಯು
ವುದೋ ನೋಡುತ್ತಿರು” ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

ಉದಯನನು ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ
“ಆ ಭಸ್ಮವೇ ಇದ್ದಿವ್ವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪೊಂದು
ಕಷ್ಟವೇಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರಾವಸ್ತಿಯಿಂದ
ಬರುವಾಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ”
ಎಂದ.

“ಏನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆಯಾ? ಪರವಾ
ಯಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದ
ಭಸ್ಮವನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಇದೋ
ಕೆಗೆದುಕೊ” ಎಂದು ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟ.

ಆ ತರುವಾಯ ಉದಯನನು ಮತ್ತೆ
ಅವರನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಮರಗಳಿಗೆ ಬಿಗಿದು
ಕಾನು ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡು ಬಿಟ್ಟ.

ಮೆರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಬಿರುಗಾಳಿ
ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸನು ಬರು
ತ್ತಿರುವನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.
ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಘರೂ, ಗಡ್ಡದವನೂ, ರಾಜ
ಕುಟರೂ ಕುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾದವಂತೆ ಮರಗಳಿಗೆ

ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ
ರಾಕ್ಷಸನು ಒಂದೇ ಬಂದ. ಅವನ ಸಂಗಡ
ಗಂಡುಗೊಡಲಿಗಳನ್ನು ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರು ಭಟರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಿವಾರವೂ
ಮಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದರು.

ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಘರದ್ವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದ
ಕೂಡಲೇ ರಾಕ್ಷಸನು ತನಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ
ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು
“ಕೊಳದಲ್ಲೆರುವ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿಸಿ, ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಆಲಂಕರಿಸಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ
ರನ್ನೇ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ” ಎಂದು
ತನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ
ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬರು ಸ್ನಾನ

ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ
ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ
ಸಿದ್ಧವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ತಂದು
ರಾಕ್ಷಸನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು, ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು
ನೋಡಿ " ನೀನು ಕನಕಪುರಿಯ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಅನಂಕೇಶ್ವರನ
ಮುಖನ ಮಗಳಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಮಗೇಶ್ವರ
ದರಸನ ಅಕ್ಕರೆಯ ಪುತ್ರನ ಹೃದಯವೇ?
ಎಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರಿತು ಮಾತ
ನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾವ, ಅವರು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಿಕೆ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ
" ಪ್ರಭೂ, ಇದೇನಿದು. ಈ ಕುರುಡಳನ್ನು
ತಂದಿರಿ. ದೇವಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಳೇ?"
ಎಂದಳು. ರಾಕ್ಷಸನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು
" ಏನಿದು? ಅಂಥವೇ?" ಎಂದು ಸಿಂಹಾಸನ
ದಿಂದ ಇಳಿದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಪರಿ
ಶೀಲಿಸಲು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಪರಿಚಾರಿಕೆ " ಈ ಕುಂಟಳನ್ನೇಕೆ ತಂದಿರಿ,
ಪ್ರಭೂ" ಎಂದು ಳಾಸು ಕರೆತಂದ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ರಾಕ್ಷಸ ಕೋಪ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಹೋದ.

ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಕಾಯುತ್ತಾ "ಮೋಸು, ದ್ರೋಹ" ಎಂದು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳು ನಡುಗುವಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವತ್ತೊಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಿಕೆ "ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಕೈಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜ" ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ತಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೆಯಿತು. ಒಂದು ನೆಗತಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ವರವನ್ನು ಬೇರಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಿತ್ತು, ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ದುರುಗುತ್ತೊಂಡು ನೋಡಿ "ಎಲವೋ, ಏನಿದು ದ್ರೋಹ. ಸುಲಕ್ಷಣವಾದ ಅವಳಿವುಕ್ಕಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ

ಹಾಕಿದೆ. ಈಗ ಈ ಕಾರೂಸಿಗಳೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು. ಇದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವೇ ಇರಬೇಕು. ನಿಜ ನುಡಿಯುವೆಯಾ ಇಲ್ಲವೇ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಬಲಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ?" ಎಂದ. ಗಡ್ಡದವನು ಬೆದರಲಿಲ್ಲ; ಹೆದರಲಿಲ್ಲ, "ಕೂಗಾಟದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನೀ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ರಬಹುದೆಂದಲ್ಲಿ ವೇ ನಿನ್ನ ಸಂದೇಹ. ಒಂದು ವ್ಯಾಕತೆ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳು. ಅಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

"ಸಾಕು ಛಾಯೆ ಮುಚ್ಚು. ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣುನಾಲು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇನೋ

ಬೇಗ ಬೋಗಳು” ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ ವಿಕಾವಿಕಿ
ಆ ಮರವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಅವಳಿಸಿ.

“ಅವರಿಗೆ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯ ಹೇಗುಂಟಾ
ಯಿತೋ ನಾನರಿಯೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ನಡೆ
ದಿರಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಊಹೆ. ಈ ರೀತಿ
ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಿರುವ ಉದಯನನಿಗಿದೆ. ಆ ಅವಳಿ
ಸಹೋದರರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ
ಮಾಡುವಾಗ ಈ ರಹಸ್ಯ ನಾನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ.
ಬೇಕಾದ ಅಂಜನಗಳು ಅವನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ.
ಅವನು ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ
ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವನು. ಆಗ ಅವ
ನಿಂದಲೇ ಇವರಿಗೆ ಈ ಅಂಗ ವೈಕಲ್ಯವನ್ನು
ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಈ
ಈ ಹುಡುಗರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಡು. ಇದೇ ನಿನಗೆ
ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಇದೇ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ” ಎಂದ.

“ಸರಿ, ಈಸಾರಿ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿದನೋ
ಸತ್ತಾಂತಲೇ ಭಾವಿಸು. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ
ವಿಷಯ ನೋಡಬೇಕು, ನಡೆಯಿರಿ” ಎಂದು
ರಾಕ್ಷಸನು ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಫರನ್ನೂ, ರಾಜ
ಭಟರನ್ನೂ ಗಡ್ಡದವನನ್ನೂ ಒಂದೇ ಹಗ್ಗ

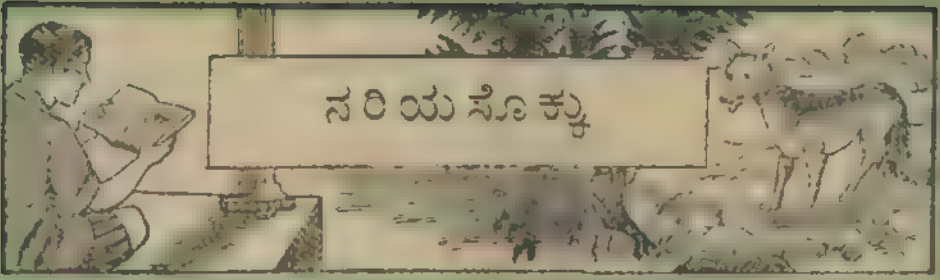
ದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಉದಯನನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಸ್ವಪ್ನದೂರ ಹೋಗಿ
ರಾಕ್ಷಸನು ಒಂದು ಎಲೆಗಳ ರಾಶಿಯ ಹತ್ತಿರ
ನಿಂತ. ಹದ್ದಿನರೂಪ ಪಡೆದು ವಿಶಾಲವಾದ
ತನ್ನ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯಲು, ಆ
ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚದುರಿ
ಹೋಗಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ
ಹೋಗಲು ಒಂದು ದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ರಾಕ್ಷ
ಸನು ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಫರನ್ನೂ, ಗಡ್ಡದವನನ್ನೂ
ರಾಜಭಟರನ್ನೂ ಆ ದ್ವಾರದೊಳಕ್ಕೆ ನೂಕಿ
ಮತ್ತೆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ದ್ವಾರವನ್ನು
ಮುಚ್ಚಿ, ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು.

ಅಲಂಕೃತರಾದ ಅವಳಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜಾಗ
ರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ
ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಿಗೂ ಭಟರಿಗೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ
ಅಂಗಹೀನರಾಗಿಹ್ತ ಸುಖಾಸಿನಿ, ಸುಭಾಷಿಣಿ
ಮತ್ತು ಸುಕೇಶಿನಿಯರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ
ಹದ್ದಿನರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋದನು.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

నరియ సోక్కు

రామపురద ఒందు మనయ జగలియ మేలే రంగణ్ణ ఎంబ మూరనే తరగతియ నిద్యార్థియోబ్బను కన్నడ పుస్తకపుస్తక వన్ను ఓదుత్తిడ్డను. అవను ఓదుత్తిడ్డదు సరియ పాఠ. 'నరి కుంబా తక్కు ప్తాన' ఎందు అవను గట్టియాగి ఓదుత్తిడ్డరే, అనతిదూరదల్లిడ్డ హొలదేదే అడ్డాడుత్తిడ్డ ఒందు సరిగే ఈ వాక్య కేళిసితు. తన్న బుద్ధిశామభ్యగళన్ను పుస్తకగళల్లొ హొగళిరువుదన్ను తిళిదు సరి గవ్ దింద నేగేదాడితు.

ఆ పక్కదల్లై అత్తింద ఇత్త, ఇత్తింద అత్త వక్రవక్రవాగి నడదాడుత్తిడ్డ ఒందు ఏది సరియన్ను కండు "ఎను భావ, ఏకికే? కుంబా కుమ్మస్సినల్లిరువ జాగిదే?" ఎందితు.

"ఇదక్కింతలూ మత్తైన బేళు ఏది? ఆ జగలిమేలే కుళితిరువ యెడగ ఓదు త్తిరువ పాఠ కేళిసుత్తిల్లనే? నాను 'బుద్ధివంతనాద జంతు' ఎందు

మనుష్యులూ సహ తమ్మ పుస్తకగళల్లి బరేదు మేట్టి కేళుత్తిరువరు" ఎందు సరి ఒందు సారి జేమ్మేయింద బాల అడిసితు.

నాను మయ్యాదేయాగి భావా అంత కరేదరే నన్నన్ను ఈ సరి తాత్పారదింద "ఏది" ఎందు కరేయత్తిదే. మనుష్యురు మేట్టి కేళుత్తిరు. వరేందు ఇదక్కి ఇవ్వొందు సోక్కు. ఇదర గవ్ అణ గిసబేళు" ఎందు.కొండితు ఏది. ఓగ గేందుకొండు ఏది "అచ సరి భావ, 'తక్కు' అంత అందరే 'మోస' అంత అల్లవే? ఇదు మేట్టికే జేగే తానే ఆగు వుదు" ఎందితు. ఇదన్ను కేళి సరిగే కేళివ బంతు. "లే, ఏది నినగేష్టు అశూయే. ఇల్లద సల్లద అర్థ తండు హొగళికయున్న తేగళికేయాగి బదలా యిసి జేళువేయల్లా" ఎందితు.

ఏది కిరునగేయింద "భావ, నిశు బుద్ధివంతనే ఇరబదుదు. ఆదరే నిన

“ಈ ಮಾತುಗಳಿಗೆನು ಬಿಡಯ್ಯಾ”

ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿತು ನರಿ.

“ಬರೀ ಮಾತಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ಪಂದ್ಯ
ವಿಡು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗ
ಬಲ್ಲರೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದಿತು ಏಡಿ.

ಏಡಿ ಇಪ್ಪೊಂದು ಫೈರ್‌ವಾಗಿ ಹೇಳಲು
ನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಚ್ಚರಿಯಾಗಿ “ಸರಿ ಹಾಗಾ
ದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕಟ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಆ ಚಿಕಡೆ ಕಟ್ಟಿಯ ವರೆಗೆ
ಓಡೋಣ. ನಿನ್ನ ಜಂಭ ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತಿ”
ಎಂದಿತು. ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು ಏಡಿ.

ಏಡಿ ಮುಕ್ತು ನರಿ ಮೊದಲನೇ ಕಟ್ಟಿಯ
ಹತ್ತಿರ ಹೋದವು. “ಸರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಪಕ್ಕ
ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ನಿಲ್ಲಬೇಕು” ಎಂದಿತು ನರಿ.
“ಹಾಗಲ್ಲ, ನಿನಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವೇಗ
ವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ತುಸ
ಹಿಂದೆ ನಿಂತರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು
ಏಡಿ ನರಿಯ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿತು.

“ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಪಂದ್ಯ ಗೆದ್ದರೋ
ತಿಳಿಸಲು ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರ
ಬೇಡವೇ?” ಎಂದಿತು ನರಿ.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಗೆಯೊಂದು
ಅತ್ತಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಏಡಿ
ನೋಡಿ “ಕಾಗಕ್ಕೆ, ಕಾಗಕ್ಕೆ. ಒಂದು ಹ್ಲಾ
ಅತ್ತಕಡೆಯಿರುವ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು
ನಮಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಯಾರು ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರು

ಗಿಂತಲೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸುಳ್ಳವರೂ ಇರು
ತ್ತಾರೆ” ಎಂದಿತು. ನರಿ ಕೋಪಗೊಂಡು
“ಎನ ! ನನಗಿಂತಲೂ ಕುಂಗ್ರಮತಿಗಳು
ಇರುವರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ಇಲ್ಲದೇನು. ನಾವೇ ಇದ್ದೇವೆ” ಎಂದು
ಏಡಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿತು.

“ಓ ಹೊಕ್ಕೋ, ನಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯಲು
ಬಾರದೆ ನಾವಕ್ಕವಾಗಿ ಸರಿದಾಡುವ ಏಡಿ
ಗಳು, ನರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳೇ?”
ಎಂದಿತು ನರಿ.

ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಗುವನ್ನು ತಡೆದು
ಕೊಂಡು “ಭಾವ, ನಾವು ನಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯು
ವಂತಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ
ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು?” ಎಂದು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ
ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಏಡಿ.

ವರೋ ಹೇಳಿ ಹೋಗುವೆಯಂತೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾಗೆ "ಸರಿ" ಎಂದಾ ಹಾರಿ ಎದುರು ಕಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು.

ಸರಿ 'ಒ, ಟೊ, ತ್ರೀ' ಎಂದು ಓಡಿತು. ಎಡಿ ಕೂಡಲೇ ಓಡಲಿಲ್ಲ. ಅದೇನು ಮಾಡಿತು ಗೊತ್ತೇ? ಸರಿ 'ತ್ರೀ' ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಡಂಗುನೆ ಎಗರಿ ತೀಯುವಂತೆ ಸರಿಯು ಕುಚ್ಚು ಬಾಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಸರಿ ಅಚೆಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಾಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಕೊಂಡು "ಎಡಿ, ಮಾತು ಬಹಳ ವಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟುದೂರ ನಡೆದಿರುವೆ, ಅಂಗುಲವೋ, ಎರಡಂಗುಲವೋ?" ಎಂದು ಅವ ಹೇಳನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಎಡಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ದಲ್ಲಿರುವುದೋ ನೋಡಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಸರಿಯು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಾಲ ಕಾಗೆಯ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಎಡಿ ಹಿಡಿತ ಬಿಟ್ಟು ಕಳಗಿಳಿದು "ಸರಿಭಾವಾ, ಹಿಂದೆ ಏಕೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ? ನಿನಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಿತು.

ಸರಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಾಗೆಯಕಡೆ ತಿರುಗಲು ಎಡಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳಲಾರದೆ ಸರಿ ಮುಖಕ್ಕಾಗಿ "ಸರಿಭಾವ, ನೀನೇ ಗೆದ್ದೆ" ಎಂದಿತು.

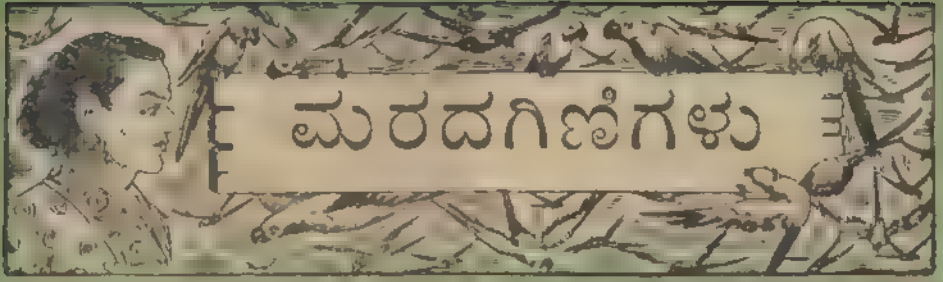
ಎಡಿ "ಊಂ, ಹಾಗೆ, ಆ ರೀತಿ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಕರೆಯುವುದನ್ನು

ಕಲಿತುಕೊ. 'ನನ್ನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪದು ಈಗ ಲಾದದೂ ತಿಳಿದುಕೊ" ಎಂದಿತು.

ಸರಿ ಬಾಯು ಬಿಟ್ಟದೆ ಬಾಲ ಮುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿತು.

ಕಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಎಡಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು "ತಮ್ಮಾ, ಒ-ದ. ಸರಿ ಈ ಸರಿ ನನ್ನ ಸುಗಂಧ ಕೇಳಲು ಬಂದ ಶಿ ಬಂದು, ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸವಾಡಿ, ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಬಿಡುಮೋದ ವನಾಂಸದ ತುಂಡನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಓಡಿತು. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಗರ್ವವು ಕೊಬ್ಬಿಸ್ತಾರೆ ಅವನ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುವಕೊಬ್ಬಿಸಿದೆ. ಯಿರುಕಾನೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ಮರದಗಿಣಿಗಳು

ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳ ಆಚೆಯಿದೆ ನವದ್ವೀಪ. ಆ ದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯ ಒಂದು ಕೋಟಿ. ಆ ಕೋಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಕೋಟಿ. ಆ ಕೋಟಿದ ನಡುವೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾದ ಭವನ. ಭವನದ ಸುತ್ತಲೂ ಮಾನವ ಮಾತ್ರರು ದಾಟಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಳುಕೆಂದಕಗಳು. ಭವನದಲ್ಲಿರುವುದು ಆ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ದಿಲೀಪ ಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳು ಅವರೂಪಸುಂದರಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಒಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿದ್ದಳು. "ಯಾರು ಈ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಆ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ತನ್ನ ಭವನವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆತನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವೆನು" ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಜನ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದವರು ಆ ವಿಳುಕೆಂದಕಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ಯಾರೂ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಹೊರಟವರಲ್ಲಿ ಕುಂತಳ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಕಳಾಧರ ಒಬ್ಬ. ಆತನು ಮರದ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚತುರ. ಕಳಾಧರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ. ದಾರಿ ಮಧ್ಯ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು. ಕಳಾಧರನು ಹಡಗನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಡ್ದೊಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಮರದ ಗಿಣಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲು ಆರಂಭಿಸಿದ. ಒಂದು ನೂರು ಗಿಣಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೊಗಸಾದ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಅಡಗಿತು. ಕಳಾಧರ ತನ್ನ ನೂರು ಗಿಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೊರಟ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳಾಧರನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ವಯುಗ ಹೊಂದಿದ. ಆತನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ನೂರು

ಮರದ ಗಿಣಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ
 'ಆಹಾ, ಎಷ್ಟು ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ
 ಕೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಕಳೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ
 ಕುಳುಕಾಡುವಂತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉಸಿರು
 ತುಂಬಿದರೆ....' ಎಂದುಕೊಂಡ. ಅಂದು
 ಕೊಳ್ಳುವುದೇನು ಬಂತು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಜೀವ
 ತುಂಬಿದ. ಕೂಡಲೇ ಕಳಾಧರನ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ
 ನೂರು ಗಿಣಿಗಳೂ ರಸರಸನೆ ರಿಕ್ಕೆ ಬಡಿ
 ಯುತ್ತಾ ಹಾರಿ ಹೋದವು.

ಗಿಣಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು
 ಕಳಾಧರನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಬಹು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆರು
 ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟಿದ. ಎಳನೇ ಸಮುದ್ರ
 ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿರು
 ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಹಡಗು ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ
 ಒಡೆಯಿತು. ಆತನು ಸಾಸಾ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
 ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ತಾನು ಯಾವ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದನೋ
 ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು
 ವಿಚಾರಿಸಲು ಅದೇ ನವದ್ವೀಪವೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಬಂತು. ಅನಂದಭರಿತನಾದ ಕಳಾಧರನು
 ಕ್ಷಣವಾದರೂ ತಡಮಾಡದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜನ
 ಹತ್ತಿರ ಹೋದ.

ನವಮೋಹನಾಕಾರನಾದ ಕಳಾಧರನನ್ನು
 ಕಂಡು ರಾಜ ಮರುಕಗೊಂಡ. ತನ್ನ ಮಗಳು
 ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ
 ಬಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಶೂರರೂ, ವೀರರೂ

ಮಡಿದರೆಂತಲೂ, ಅದರಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ
 ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ
 ವೆಂತಲೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ.

“ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಯಾವುದೂ
 ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸುನುಷ್ಠಗಳನ್ನು ಅರಿತೇ
 ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ಕಳಾಧರ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ವಾದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದು ಆತನನ್ನು
 ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟ ದ್ವಾರಪಾಲಕ. ದ್ವಾರವನ್ನು
 ದಾಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ
 ನಿರ್ಜನವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂತು. ತುಸೂರ
 ದಲ್ಲಿ ಅಳವಾದ ಒಂದು ಕಂಡಕ ಕಾಣಿಸಿತು.
 ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾದ
 ಕಳಾಧರ ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ
 ದಾಟಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಕಂದಕದಷ್ಟೇ

ಅಳಿ ಮತ್ತು ಅಗಲವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಂದಕ ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಕಂದಕದ ತಂಬಾ ಶುರಿಯವ ಚಾಚಿಗೇದುವು. ಅದರೂ ಒಂದು ಕಂದಕ ದಾಟಿದುದರಿಂದ ಅದೇ ಉಪಾಯದಿಂದ, ಚಾಕ ಚಕ್ರತೆಯಿಂದ ಇದನ್ನೂ ದಾಟಬಿಟ್ಟು.

ವಂದಿನ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಭೋರೊಂದು ವ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರವ ನೀರಿತ್ತು. ಕಳಾಧರ ಪೂರಿದ, ಅದರ ಪಾಪ ತನ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಿ ತಪ್ಪಿ ನೀರಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು. ಕಂದಕದ ಗೋಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತಂಬಾ ನುಣುಪಾಗಿರುವ ರಿಂದ ಕೈಗೆ ಹಿಡಿತ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ವೇಲೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ನಂತರನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಆತನು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಗೇ ಈಡು ತ್ತಾ ನೀರಿಸಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಕೆಲನೆಂದು ಕೆಲವು ಗಿಣಿಗಳು ಒಂದು ಹಲಗೆ ತಂದು ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದವು. ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಳಾಧರ ಅದರವೇಲೆ ಕುಳಿತ. ಇದರಿಂದ ಆತನು ಈಜಾಮುತ್ತಿರಬೇಕಾದ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಗಿಣಿಗಳು ಒಂದು ಹಗ್ಗ ಹೂತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವನ್ನು ಹಿಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದುವು. ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಳಾಧರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆತನು ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಭುಜಿಸಿ, ಆತನು ಆಯಾಸ ವರಿ ಹರಿಸಿಕೊಂಡ. ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಾದ ಬಳಿಕ ನೋಡಲು ಆ ಹಲಗೆ ತನ್ನ ಹಡಗಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಹಲಗೆ ಎಂತಲೂ, ಆ ಹಗ್ಗ ತನ್ನ ಹಡಗಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಗಿಣಿಗಳು ತಾನು ನಿಮಿಸಿದ ಮರದ ಗಿಣಿಗಳೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಆತನು ನೋಡು ನೋಡು ತಿದ್ದುತ್ತಮೇ ಅವು ಹಾರಿ ಹೋದವು.

ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಈ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಗೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ ಕಳಾಧರ. ಆ ತರುವಾಯ ದುಂಬೇಕಾದ ಕಂದಕಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಬಹು ಭೇಕರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ನಾಲ್ಕನೇ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ನಾಗಿರ ಹಾವುಗಳು ಬುಸಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ವಿಷ ಕಾರು

ತ್ತಿದ್ದವು ಅದನ್ನು ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ದಾಟಿದ. ಐದನೇಯದರಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿದ್ದ ಸಿಂಹಗಳೂ, ಅನೇಕ ಕಾಡುಮೃಗಗಳೂ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಳಾಧರನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಆ ಕಂದಕ ವನ್ನೂ ದಾಟಿದ. ಆದನೇಯದರಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ವಾದ ವೊಸಳೆಗಳೂ, ಇತರ ಡಲಚರಗಳೂ ಬಾಯ್ಬಿಡಿದು ಕಾದಿದ್ದವು. ಚತುರನಾದ ಕಳಾಧರನು ಆ ಕಂದಕವನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಅನಾಯವಿಲ್ಲದೆ ದಾಟಿದ.

ಈ ರೀತಿ ಆರು ಕಂದಕಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಇನ್ನೊಂದೇ ಮಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ದಾಟಿಬಿಟ್ಟರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಉಳಿದಿರುವ ಕಾರ್ಯ. ಆರು ಕಂದಕ ಗಳನ್ನು ದಾಟಿದವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಾಟುವುದೇನು ಕಷ್ಟ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂ ದಕ್ಕೆ ನಡೆದ.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಏಳನೇ ಕಂದಕ ಬಂತು. ಇದರಲ್ಲಿ ವೊಸಜಾದ ಕೂಲಗಳನ್ನು ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ದಾಟುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭವೆಂದು ತೋರಿತು ಕಳಾಧರನಿಗೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅತ ಬಲ ವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಹಾರಿದ. ಹಾರಿದನೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಆ ಕಂದಕ ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ ಪಾಪ. ಬೀಳುವುದೇನು ಬಂತು. ವೊಸಜಾದ ಕೂಲಗಳು ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ.

ಇಂದಿಗೆ ಕಳಾಧರನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಸತಿಸಿ ಏಳು ದಿನಗಳಾದವು. ಆತನ ಅನರ್ಥವನಾ ಗಿದೆಯೋ ನೋಡಲು ರಾಜನು ನೊರಟು ಬಂದ. ರಾಜನು ಒರುವ ವೇಳೆಗೆ ಕಂದಕ ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಳಾಧರನು ಕಾಣಿಸಿದ. ಆತನ ಸುತ್ತಲೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಗಿಣಿಗಳು ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನ ವನ ಕರಗಿ ನೀರಾಯಿತು. 'ಜಾಯಿಯಲ್ಲದ ಈ ಗಿಣಿಗಳಿಗಿರುವಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವಾದರೂ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಈ ಧೂರ್ತಳ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಬಲಿಯಾಗಲು ಅವ ಕಾಶಕೂಡದು. ಈ ದಾರುಣ ಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲ, ಆ ದುಷ್ಟ ಕಾದರೂ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕು' ಎಂದ

ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ನೇರವಾಗಿ ಮಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಎಲೈ ದುಷ್ಟೆ, ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿರುವರೋ ನೀನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಶಪಥ ಬಿಟ್ಟೆಯೋ ಸರಿ, ಇಲ್ಲ. ನೀನೇ ಇಂದು ಒಲಿಯಾಗುವೆ. ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖತೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಂಥ ಸುಕುಮಾರ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ನೀನು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆಯೋ ನೋಡುವೆ ಮಂತೆ ಬಾ” ಎಂದು ದರದರನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ರಾಜನು ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಣಿಗಳು ಕೆಲವು ಕಳಾಧರನ ಎದೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಯಾವುದೋ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಗಿಣಿಗಳು ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಶೂಲದ ಮೊನೆಗಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಿಕ್ಕ ಗಿಣಿಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು.

ಕಳಾಧರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕದಲಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ರಾಜ

ಕುಮಾರಿ ತಂದೆಯ ವಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ರಾಜನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆಸ್ಥಾನ ವೈದ್ಯರು ಬಂದರು. ಕಳಾಧರನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಪರಿವಿಧವಲ್ಲಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿದಮೇಲೆ ಆತನನ್ನು ಅರಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಗಿಣಿಗಳೂ ಸಹ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸೇರಿದವು. ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಳಾಧರನ ಗಾಯಗಳು ಗುಣವಾದವು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅತಿವೈಭವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ.

ಪ್ರಾಣದಾತರಾದ ಆ ನೂರು ಗಿಣಿಗಳಿಗೂ ನೂರು ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದವು. ಎಷ್ಟೋ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿ ಆ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಂಜರಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪಂಜರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಲು, ಆ ನೂರು ಗಿಣಿಗಳೂ ಕಳಾಧರನು ತಯಾರಿಸಿದ ಮರದ ಗಿಣಿಗಳಾಗಿ ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದವು.

ಗೋದಾವರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ವೆನುಕೊಂಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ವೈಶ್ಯರಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕುಸುಮಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಸಕಲ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನು. ಹಿಳ್ಳೇ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಕುಸುಮಾಂಬ ಸಹ ಧರ್ಮಪರಾಯಣೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಮೇಲೆ ವೈಶ್ಯಕುಲದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು.

ಕುಸುಮಶ್ರೇಷ್ಠಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಂತತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲೋಪವುಂಟಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಚಿಂತಾಮಗ್ನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸಂತತಿಗಾಗಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಮಾಡದ ಪೂಜೆಯಿಲ್ಲ; ಆಚರಿಸದ ವ್ರತವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಫಲವಿಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ವೇದಪಾರಂಗತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು "ಅಯ್ಯಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ, ನೀನು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಠಿ ಯಾಗಮಾಡಿದರೆ, ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ದ್ವಿಗುಣೀಕೃತವಾಗಿ ಫಲಿಸುವುದು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಕೂಡಲೇ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ. ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳೇ ಯಾಗವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಲು, ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಿಂದ ದೇವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಆ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಜಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಕುಸುಮಾಂಬ ಗರ್ಭಧರಿಸಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೂವಸುಂದರರಾದ ಇಬ್ಬರು ಆವಳಿಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು. ಒಂದು ಗಂಡು, ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು. ಮಗಳಿಗೆ ವಾಸವಾಂಬಿಕೆಯೆಂದೂ, ಮಗನಿಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂದೂ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ, ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಅವರನ್ನು ಅತಿ ಮನುಷ್ಯಿಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದರು. ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಬಹು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿ, ಯೌವನವಂತರಾದರು.

ನೃಪಕಾಯನನ್ನೂ, ಅಮಾತ್ಯಶಿಖಾಮಣಿ
ಯಾದ ವಿಜ್ಞಯನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ವಿಮಲಾದಿತ್ಯನು ಸಂಚಾರ
ಹೊರಟ. ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಪೆನು
ಕೊಂಡದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದನು.

ರಾಜನು ಬಂದ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದ
ಕೂಡಲೇ ಪೆನು ಕೊಂಡದಲ್ಲಿಿದ್ದ ವೈಶ್ಯ
ಪ್ರಮುಖರು ಆತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಉಚಿತ
ಸತ್ಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಆತನನ್ನು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ
ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಅವರು
ರಾಜನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾತಿ
ನಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅವರು ರಾಜನನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದರು.
ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರೂ
ಒಂದು ಭಾರಿ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸೇರಿದರು.
ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ವೈಶ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಡವೆ
ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಂಗಳ
ಆರತಿ ಮಾಡಿದರು.

ವೈಶ್ಯಪ್ರಮುಖರ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ವಿಮಲಾ
ದಿತ್ಯನು ಸಂಪ್ರೀತನಾದನು. ಆ ಆನಂದದಲ್ಲಿ
ಆತನು "ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಕೋರಿದ ಈ ಮುತ್ತೈದೆ
ಯರಿಗೆ ಮಂಗಳಕರವಾದ ತಾಂಬೂಲ
ಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಿಯಿಸಿರುವೆವು. ಯಾರಿಗೆ
ಕೊಡಲಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

ಕುಸುಮಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಪೆನುಕೊಂಡದಲ್ಲಿರುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೇಗಿ ದೇಶವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ
ವಿಮಲಾದಿತ್ಯನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನೇಗಿ
ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣ ರಾಜಮಹೇಂದ್ರ
ವರ. ಒಂದು ಸಾರಿ ವಿಮಲಾದಿತ್ಯನು
ಕಳಿಂಗ ದೇಶದಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಿ
ಜಯಶಾಲಿಯಾದ. ಆದರೆ ಕಳಿಂಗ ರಾಜನು
ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜಮಾವಣೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ವಿಮಲಾದಿತ್ಯನನ್ನು
ಸೋಲಿಸಿದ.

ಈ ಧಾರಿ, ದಂಡೆಯಾತ್ರಿಗಳು ನಡೆದ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೇಗಿ ರಾಜ್ಯ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲ
ವಾಯಿತು. ಆರಾಜಕತೆಯನ್ನು ಅಣಗಿಸುವ
ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಸಾಮಂತ ರಾಜನಾದ ಕುಡ್ಯ
ವರ್ಮನನ್ನೂ, ದಂಡನಾಯಕನಾದ

ಆಗ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು
 “ ಪ್ರಭೂ ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಸುಮಾಂಬದೇವಿ
 ಯನ್ನೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವಳೆಂದು ನಾವು
 ಎಣಿಸುವೆವು. ತಾಂಬೂಲ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು
 ಆಕೆಯೇ ಆರ್ಹಳು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ
 ಕುಸುಮಾಂಬದೇವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ರಾಜನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಕುಸುಮಾಂಬ
 ತಾಂಬೂಲ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹೋದಳು.
 ರಾಜನು ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಕುಸು
 ಮಾಂಬಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ವಾಸವಿ
 ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಯ ಅಂದ ಚೆಂದ
 ಗಳಿಗೆ ಆತನು ಮಾರುಹೋದನು.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
 ವಾಸವಿಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತಾನು ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ
 ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿರುವನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ
 ಸಂಗಡ ಕುಸುಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗೆ ವಾರ್ತೆ ಕಳು
 ಹಿಸಿದ. ಸಿಡಿಲೆರೆಗಿದಂತಾಯಿತು ಈ ಮಾತು
 ಕೇಳಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗೆ. ಅವರು ಹ್ವತ್ರಿಯರು. ನಾವು
 ವೈಶ್ಯರು. ಈ ಎರಡು ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ
 ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಲೋಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ
 ವಾದ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕುಲದವರು
 ಅಂಗೀಕರಿಸುವರೇ? ಪ್ರಭುವಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ
 ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳುವುದೆಂದ
 ರೇನು?” ಎಂದು ಅಪ್ಪರ್ಯಪಟ್ಟ ಕುಸುಮ
 ಶ್ರೇಷ್ಠಿ.

ಇದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೋಪಗೊಂಡು

“ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಎಂದರೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಕೊಂಡೆಯಯ್ಯಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ! ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆಯೋ
 ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದು,
 ಬಲವಂತದಿಂದಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು
 ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲರು ನಮ್ಮ
 ರಾಜರು. ಅಲೋಚಿಸಿ ನೋಡು” ಎಂದು
 ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮದ ವೈಶ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಸಭೆ
 ಸೇರಿದರು. “ ರಾಜನು ದುಷ್ಪನೇ ಬಿಷಯ
 ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದವು. ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ
 ಗ್ರಾಮವೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ನಮ್ಮ ತಲೆಯ
 ಮೇಲೆ ನಾವೇ ಚಪ್ಪಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತೆ
 ಆಯಿತು.” ಎಂದು ಸಂತಾಪಗೊಂಡರು.

‘ ಕುಲಾಚಾರವನ್ನು ಮೀರುವುದು ತರವಲ್ಲ’

ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ
ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ
ರಾಜ ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ.
ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಎದುರು ಹೇಳ
ಲಾರದೆ ಬೆನುಕೊಂಡೆಯ ಪೌರರು ಬೇರೆ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದ "ಅಗಲಿ" ಎಂದು ಅಂಗೀಕಾರ
ಸೂಚಿಸಿ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡರು. ವಿವಾಹದ ವಿಷಯ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ
ನಲ್ಲಿ ಅವಧಿ ಕೇಳಿ, ಉಪಾಯದಿಂದ ಆತನನ್ನು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಯೂ ಬಿಟ್ಟರು.

ರಾಜನು ಹೊರಟು ಹೋದಕೂಡಲೇ
ಕುರುಮುಕ್ತೇಷ್ಟಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರುವ
ತನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾಗದ ಬರೆದು
ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ "ಉಪಾಯವೇನು?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದ. ಅವರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು
ನಡೆದವು. ವೈಶ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಟ್ಟಿಗೆ
ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜಮಹೇಂದ್ರವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,
ರಾಜನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ವೈಶ್ಯ
ರೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸು
ವುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಳುವ
ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಮೂರ್ಖನ ವ.ನಸ್ಸನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಬದ
ಲಾಯಿಸಲು ಶಕ್ಯ? ರಾಜನು ಕುಪಿತನಾಗಿ
"ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ನೆರವೇರಲೇಬೇಕು.
ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀವು ವೀರಕಂಕಣಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕೆಲವು
ಭಟರನ್ನು ಬೆನುಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಿಸಿ
ದನು. ಈ ಗಡಿಬಿಡಿ ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡು,
ಬಂದಿದ್ದ ವೈಶ್ಯರಲ್ಲಿ ಆರುನೂರಹನ್ನೆರಡು
ಗೋತ್ರದ ವೈಶ್ಯರು ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿ
ಹೋದರು. ಕುಲಾಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರು
'ರಾಜನು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ
ನೋಡೋಣ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ
ಕುಸುಮಕ್ರೀಷ್ಣಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದರು.
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ವಾಸವಿ
ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಅವ್ವಾ, ನನ್ನನ್ನು
ಕುರಿತು ನೀವು ಲೇಶವಾದರೂ ಚಿಂತೆಪಡ
ಬೇಡಿ. ನನ್ನ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ,

ಚಂದಮಾಮು

ಇಂತಹ ದಿನ ಬರಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ವಾರ್ತೆ ಕಳುಹಿಸಿ" ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿವರಗಳೇನನ್ನೂ ಆಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೂ ಒತ್ತಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ, ಕುಸುಮಕ್ರೀಷ್ಣ ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಮದುವೆ ಸಮುಹೂರ್ತದ ದಿನ ಬಂತು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಮಂಟಪ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಮಂಟಪದಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಅಗಲ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಸಿದರು. ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಅಂದವಾದ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿದರು. ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು. ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಈ ಸರಿ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚಪ್ಪರ ಜನಗಳಿಂದಲೂ, ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿಸಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ವಾಸವಿಕನ್ನೆ ಅಭ್ರಂಜನ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ಧರಿಸಿದಳು. ಪೂರ್ತಿಶೃಂಗಾರದಿಂದ, ತಿಲಕವನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಗಂಧ ಬೀದುಕೊಂಡಳು. ಬಾಜಾಬಜಾಂತ್ರಿಗಳು ಮೊಳುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆ ಮಂಟಪದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು.

ವಾಸನಾಂಬಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಈ ಏರ್ಪಾಟು

ಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ಆಕೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೇ ತಿಳಿಯದೆಂದಮೇಲೆ ಉಳಿದವರ ಮಾತೇನು?

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಸಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಪೆನುಕೊಂಡೆಗೆ ಬಿಜಯಮಾಡಿ, ಮದುವೆಯು ಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಿದ್ದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರವಶನಾದ. ವಾಸವಿ ರಾಜನ ಬಳಿಸಾರಿ "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ವಘೂವರರು ಮೂರುಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ತರುವಾಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕುಲದ

ಸಂಪ್ರದಾಯ' ಎಂದಳು. ರಾಜ "ಹಿ, ಸರಿ" ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

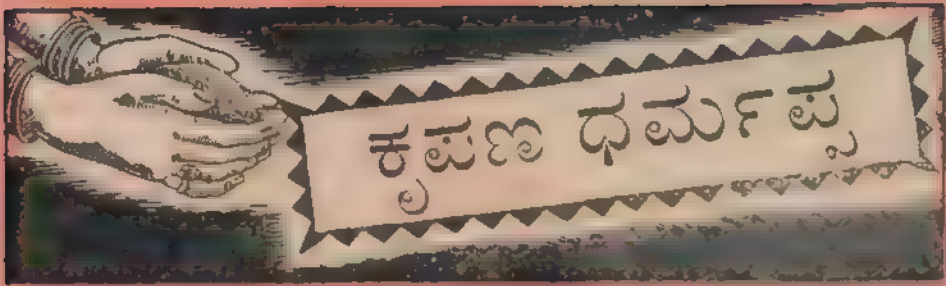
ವಾಸವಾಂಬ ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೆ, ತಂದೆ ಣಾಯಿಗಳಿಗೆ, ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಗೆ, ವಿಪ್ರರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ರಾಜನಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ತಾನು ಆತನ ಹಿಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ಬಾಜಾಬಜಂತ್ರಿಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಅವರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಆಯಿತು. ಎರಡನೇಯದೂ ಆಯಿತು. ಮೂರನೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಧಗ ಧಗನೆಂದು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿ ಗಬಕ್ಕನೆ ಧುಮುಕಿ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳನ್ನು ಎದೆಗೆ ಹಿತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು.

ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ ಎಂದು ರೆವೈಬಡಿಯದೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೇ ಸಾರಿ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತರು. ವಾಸವಿ ತನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರು

ತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಿದ್ದ ವಿಮಲಾ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ. ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನೇನೋ ಓಡಿದ. ಆದರೆ ದೇವಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಆ ದುರುಳನು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ತಲೆಯೊಡೆದು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ. ಪ್ರಾಣ ಸಮಾನವಾದ ತಮ್ಮ ವಾಸವಿಯನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಿಂದ ಕುಸುಮಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಡದಿ ಕುಸುಮಾಂಬ ಆ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲೇ ಹಾರಿ ಆಹುತಿ ಯಾದರು. ಇಷ್ಟುನಡೆದ ಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬರನ್ನು ಫಲ ಎಂದು ಕುಲಾಭಿಮಾನ ವುಳ್ಳ ಮಿಕ್ಕ 102 ಗೋತ್ರದ ವೈಶ್ಯರುಕೂಡ ವಾಸವಿ ಹೋದ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಲಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ವಾಸವಿಕನ್ಯೆ ವೈಶ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿತಂದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆಕೆ ವೈಶ್ಯರ ಕುಲದೇವತೆಯಾಗಿ 'ಶೀವಾಸವೀ ಕನ್ಯಾಕಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿ' ಎಂಬ ಅಭಿಧಾನದಿಂದ ಆ ಮತಸ್ಥರಿಂದ ಬಹು ವೈಭವವಾಗಿ ಆರಾಧಿ ಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಳು.

ಬಿಲಭದ್ರಪುರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ಪನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಹೆಸರಿಗೆ ಧರ್ಮಪ್ಪನೇ ಹೊರತು ಆತನು ಕಡುಲೋಭಿ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಧನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಧಾರಾಳ ಗುಣವುಳ್ಳ ಪತಿವ್ರತೆ. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಅಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೋ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವಳು.

“ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಬೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಖಜಾನೆ ಸಹ ದಿವಾಲಿಯಾಗುತ್ತೆ,” ಎಂದು ಧರ್ಮಪ್ಪ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಗವರಿಸುವನು. “ಬಡ ಬಗ್ಗರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಳು ಧನಮ್ಮ. ಈ ರೀತಿ ಉಭಯರ ನಡುವೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಜಗಳ ಜಂಜಾಟಗಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ಹೇಗಾದರೇನು. ಆತನೊಂದು ಏರ್ಪಾಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಾಕದೆ, ದಿನಾ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಬೊಗಸೆ ಅಕ್ಕಿ

ಹಾಕಿ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು ಎಂದು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಧನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು. ಮರುದಿನ ಬೊಗಸೆ ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕಿ ತೆಗೆದು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೇ ಹಾಕುವಳು. ಆ ಬೊಗಸೆ ಅಕ್ಕಿ ಅಳಿದರೆ ಒಂದು ಪಾವಿಗಿತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಹೋಗಲಿ, ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಇಡುವಂತೆ ಆಯಿತಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ಆಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಳು.

ಹೀಗೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೊಸೆ ರತ್ನಳು ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ನೇನುಕ್ಕೆ ಅತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಲೋಚನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ಲಿ, ಲೀ, ಇನ್ನುನೇಲಿ ನಮ್ಮ ರತ್ನಳ ಕೈಯಿಂದ ತಿರುಕರಿಗೆ ಭಕ್ಷೆ ಹಾಕಿಸು. ಆ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸೊಸೆ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದರೆ

ನೋಡಲು ಮಲಚ ಬೆರಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೆ, ಜನಾನೂ ಸಂತೋಷವೂ ಆರು" ಎಂದು. ಯಾವದೋ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಿಡುಬಿಡುಗೊಡು ಬಂತಲ್ಲ ಎಂದು ಧನಮ್ಮ ಸಂತಸಗೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನೋ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತ್ರ ಆಕೆಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ಪ ಬೆಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ತುರ್ತಾಗಿ ಆನಕಾವಳಿಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮಾನವ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಮರು ದಿನದಿಂದ ರತ್ನಳು ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವಳು. ನೀಡುವುದೆಂದರೇನು ಅಷ್ಟೇ, ಇಷ್ಟೇ? ಚೀಲದಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ತೆಗೆದು ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಳು.

‘ಮತ್ತೆ ಧನಮ್ಮ ದಿನಾ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಳು, ಈಗ ರತ್ನ ಬಂದಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೂ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಳಲ್ಲಾ ಏಕೆ?’ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನಿಮಗೆ ಬರಬಹುದು. ಇದ ಕೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ವಂತನಾದ ಧರ್ಮಪ್ಪ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಹೋದ.

ಹೇಗೆಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಧನಮ್ಮನ ಕೈಗಳು ದೊಡ್ಡವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯ ಕೈ ಧಾರಳ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೊಗಸೆಯಷ್ಟೇ ಆದರೂ ಪಾವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಕಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಆಕೆಯ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದುಬಾರಿ ವೆಚ್ಚ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿತು.

ಈಗ ಸೊಸೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮಪ್ಪನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸೊಸೆಯ ಕೈಗಳು ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳು. ಆಕೆಯ ಕೈಯಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಿಸಿದರೆ ಆ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಚಟಾಕು ಅಕ್ಕಿಯಾದರೂ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ತುಂಬ ಖರ್ಚು ಆಗದು. ಈ ಆರೋಚನೆಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಸೊಸೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಸೊಗಸಾಗಿರುವುದೆಂದು ಸತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.

ಮಾಯಾಮುರ್ಮುರಿಯದ ಧನಮ್ಮ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಆಕೆ ಒಪ್ಪಿದಳೆಂಬ ಸಂತೋಷಭರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ಪ 'ದಿನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಭಿಕ್ಷು ಹಾಕಬೇಕು' ಎಂಬ ಪರತ್ತನ್ನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಹೇಳಲು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ.

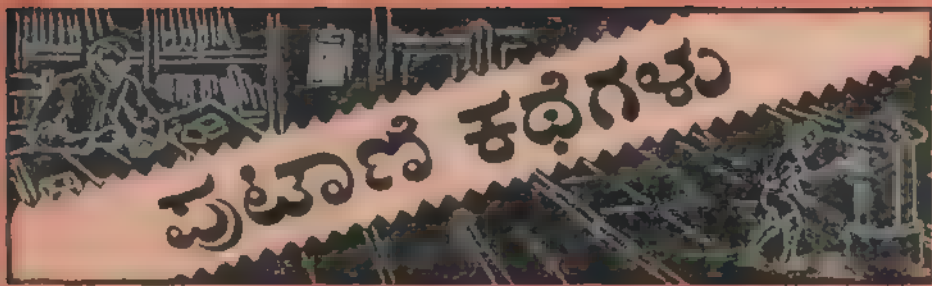
ಆತನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ರತ್ನನಿಗೆ ಹೇಗೆತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೊಸೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಧರ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಊರಿನವರೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನೆರೆಹೊರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಯಾಚಕರು ಬಂದು ಸಾಲಾಗಿ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮಪ್ಪ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಆತನು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಯಾಚಕರು "ತಾಯಿ, ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣ, ತಾಯಿ" ಎಂದು ಸೊಸೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಆಕೆಯ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಪಣನಾದ ಧರ್ಮಪ್ಪನ ಎದೆ ಬಿರಿಯಿತು. ನೋಡಿದರೆ ತಾನು ಮನೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ ಒಂದು ಚೀಲದ ಅಕ್ಕಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಎನಿಯೋಗವಾಗಿ, ಚೀಲ ಪಾಲಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಈಗೇನೆಂದರೇನು ಲಾಭ? "ಭಿಕ್ಷು ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ಸೊಸೆಗೆ ನಾನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ನಗೆಪಾಟಲಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದೀತು" ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ಧರ್ಮಪ್ಪ. ರತ್ನಳ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಾನಧರ್ಮ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಧರ್ಮಾತ್ಮಕೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಬರಿಸಾಮಾನು ಹೋದರೆ ಹುರಾದರೂ ಬರಲಿ ಎಂದರೆ ಸಾಕು. ಹೆಸರು ಆಕೆಯದು ಆಯಿತಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಪ್ಪ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ. ಗಂಡ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಆಯಿತೆಂದು ಧನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು.

ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ

ಒಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಉದಾರಗುಣ ವುಳ್ಳ ಮಂತ್ರಿ ಒಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆತನು ಮಹಾ ಅನ್ನದಾತ. ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು ಆತನ ಪಂಗಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಉಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂದವರು ಯಾರು? ಕೋದವರು ಯಾರು? ಯಾರೆಷ್ಟು ದಿನ ಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವರು? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿ ಎಂದೂ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎರಡು ತಿಂತ್ರು ಉಟಕ್ಕಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವ ಅವಕಾಶವುಂ ಿಂತ್ರಿ "ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮದು " ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದೇ ನಿಮಗೆ? ನಾನು ಧಿಮ್ಮನ ಮಗನಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಿಂತ್ರಿ ಹಾಕಿದ.

ಮಂತ್ರಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿ "ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಆಕ್ಕಂದಿರೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಈ ಸಂ ಬಂಧ ಹೇಗೆ ಬಂತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ತನ್ನಲ್ಲಿತಾನು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ "ಅದೇನದು ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಪಡುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆ ಸಹಾ ಮರೆಯುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಸರಿ, ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾತ್ತೇನೆ ಇರಿ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು. ಹಿರಿಯವಳಾದ ಸರಸ್ವತಿದೇವಿಯ ಮಗ ನಾನು, ಆಕೆಯ ತಂಗಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯ ಪುತ್ರರು ನೀವು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನಿಮಗೂ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನನಗೂ ಬಂತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿರುವೆವಾದರೂ ಉಭಯರೂ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ ರಲ್ಲವೇ? ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿ ಸಲು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಚತುರೋಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಮಂತ್ರಿ ಆತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಅಂದಿನಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

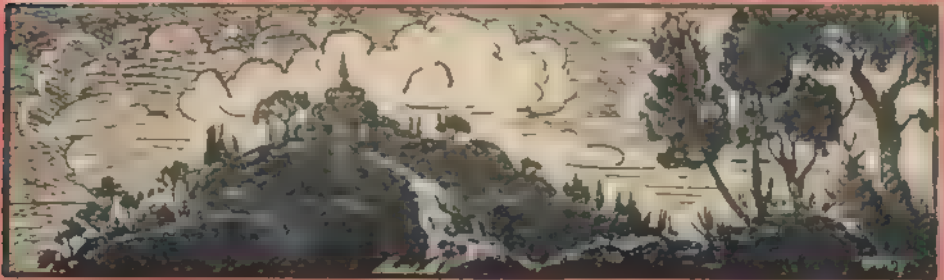
ಗಿಣಿಯ ಉಪಾಯ

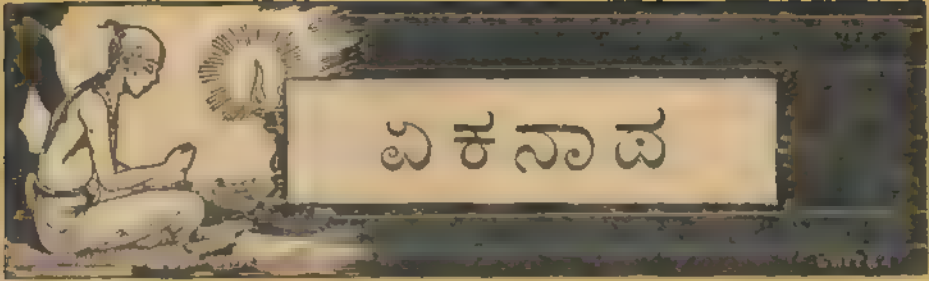
ಬಿಬ್ಬಿ ಭಾರಿ ವರ್ತಕನಿದ್ದ. ಆತನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕುರಿತು "ನಾನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೇನೇನು ಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲರ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ತರುವಾಯ ತಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವ ಮುದ್ದುಗಿಣಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಕೇಳಿದ. ಆಗ ಗಿಣಿ "ಅದಿನ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಳಿಮರವಿದೆ. ಅಗಿಡದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಿಣಿಗಳಿವೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ "ನಿಮ್ಮಂಥಹುದೇ ಗಿಣಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಲೂ ಇದೆ. ಅದು ಈಮಾತು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳು. ಇದೇ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕಾರ" ಎಂದಿತು.

ಮರುದಿನ ವರ್ತಕನು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆತನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿಯಿತು. ತರುವಾಯ ಗಿಣಿ ಹೇಳಿದ ಅರಳಿಮರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕೊಂಡಿಗೆ "ಎಲೈ ಗಿಣಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮಂತಹದೇ ಗಿಣಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಹ ಒಂದಿದೆ. ಅದು ಈ ಮಾತು: ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿತು" ಎಂದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಒಂದು ಗಿಣಿ ರವರವನೆ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಮಿಕ್ಕ ನೆಲ್ವಾಯಾವ ಉತ್ತರವೂ ಕೊಡದೆ ಹಾರಿಹೋದವು. ವರ್ತಕನು ವ.ನೇಸೇರಿ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಣಿ ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಗಿಣಿ ಸಹ ವಿಲವಿಲ ಓದ್ದಾಡಿ ಆ ಪಂಜರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿತು. "ಅಯ್ಯೋ" ಎಂದುಕೊಂಡು, ಆತನು ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಗಿಣಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಗಿಣಿ ರಿವ್ವನೆ ಹಾರಿ ಒಂದು ರಿಂಬೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು "ಎಲೈ ವರ್ತಕನೇ! ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಾಗಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕುಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ವರ್ತಕ ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾದ.

ಏಕನಾದ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಠವೆಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏಕನಾಥನೆಂಬ ಬಾಲಕನಿದ್ದ. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಜಗನ್ನಾಥನೆಂಬ ಮಹಾ ಪುಂಡ್ರನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆತನ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ದೂರ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋ ಶಿಷ್ಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏಕನಾಥನೂ ಸಹ ಹೋಗಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಜಗನ್ನಾಥ ಪಂಡಿತನು “ಮಗೂ, ನೀನಿನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನು. ಹೋಗು—ಜೊಡ್ಡ ವನಾದಮೇಲೆ ಬರುವೆಯಂತೆ” ಎಂದ. ಏಕನಾಥನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಲ್ಲ. “ಸ್ವಾಮಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇನಿದೆ? ಧೃವನು ಚಿಕ್ಕವನೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಆತನನ್ನು ತೀವ್ರ ಹಾವಿಷ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಆದರಂತೆ ನೀವೂ ಸಹ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆತೋರಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಜಗನ್ನಾಥ ಪಂಡಿತನು “ಹಾಗಾದರೆ ಸರಿ, ಶ್ರದ್ಧಾ ದೀಕ್ಷೆ ಕುದುರಿದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅಂಥ ದೀಕ್ಷೆ ಕುದುರಿತೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವೆನು. ಆವರೆವಿಗೂ ನೀನು ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾವ ತೆಗೆಯ ಬೇಡ” ಎಂದ. “ಮಹಾಪ್ರಸಾದ” ಎಂದ ಏಕನಾಥ.

ಗುರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕನಾಥನೊಂದಿಗೆ ಪಂಡಿತನು “ಅಬ್ಬಾ, ಶರೀರ ಕಷ್ಟ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತು ಸಮ್ಮ ಮನೆಯ ಜಮಾ ಖರ್ಚುಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುತ್ತಿರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಏಕನಾಥನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ವರ್ಷಗಳು ಗತವಿದವು. ಏಕನಾಥ ದಿನಾ ಜಮಾ ಖರ್ಚು ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಒಂದು

ಸಾರಿ ಒಂದು ಮೂರು ಕಾಸು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬಂತು. “ಈ ಮೂರು ಕಾಸು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾಯಿತು” ಎಂದು ಆತ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿದ, ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅದರ ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಆಯಿತು; ಅತಿಥಿಗಳ ಊಟ ಮುಗಿಯಿತು. ಒಂಬತ್ತಾಯಿತು; ಶಿಷ್ಯರೊಬ್ಬರು ಊಟ ಸಹ ಮುಗಿಯಿತು. ಹತ್ತುಹೊಡೆಯಿತು; ಮುಸುಕೆಳೆದು ಎಲ್ಲಾ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಆ ಮೂರು ಕಾಸಿಗಾಗಿ ಏಕನಾಥನು ಇನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಆಯಿತು. ಏನೋ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಜಗನ್ನಾಥ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಕಂದಿಲಿನ ಮುಂದೆ ಲೆಕ್ಕ ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಏಕನಾಥ ಕಾಣಿಸಿದ. ಭೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಪಂಗ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸದ ವಿಷಯ ಜಗನ್ನಾಥನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಹೋಗಿ ಆತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇನಿಂತ. ಗುರುಗಳು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು ಏಕನಾಥನಿಗೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆತನು “ಹಾಂ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳ” ಎಂದು ನೆಗೆದು ಕುಣಿದಾಡಿದ. ಆಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರುಗಳ ಕೈ ತಗುಲಿ ಆತನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು “ಸ್ವಾಮಿ, ಬಂದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯಿತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಗುರು

ಗಳು “ಇಷ್ಟು ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೀನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದುದಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದರು.

ಏಕನಾಥನು “ಒಂದು ಮೂರು ಕಾಸು ಸ್ವಾಮಿ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಹರನಾಥಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಮೂರು ಕಾಸು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅವನ್ನು ಖರ್ಚಿಗೆ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಈಗ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ” ಎಂದ.

ಗುರುಗಳ ಮನಕರಗಿ “ಅಪ್ಪಾ, ಆ ಮೂರು ಕಾಸಿಗಾಗಿ ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಕುಳಿತಿರುವೆಯಾ?” ಎಂದನು.

“ಸ್ವಾಮಿ, ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಸಾಧಿಸ ಬಲ್ಲೆವು?" ಎಂದು, ಆತನು ಗುರುಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ತನ್ನ ಕೋನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಜಗನ್ನಾಥ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವುಂಟಾಯಿತು. "ಮೂರು ಕಾಸು ಹುಡುಕಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀಕ್ಷೆ ವಹಿಸಿದ ನೀತ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಈ ಮಹಾ ದೀಕ್ಷೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜಮಾ ಖರ್ಚು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯಕೂಡದು" ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಏಕನಾಥನನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆದು "ಅಯ್ಯಾ, ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಚಂಡಾಲನು ನಾಲ್ಕು ನಾಯಿ

ಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವನು. ಆತನಿಗೆ ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಮಾಡಿ. ಆತನ ಹೃದಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆಯೋ ಆತನೇ ನಿನಗೆ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವನು. "ಚಂಡಾಲನೆಂದರೇನು? ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶಿಸುವುದೆಂದರೇನು?" ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಬೀಳಬೇಡ. ಆ ಮಹಾನುಭಾವನೇ ನನ್ನ ಗುರುವಾದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸ್ವಾಮಿ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ನಾಯಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು. ಆತನನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಉಪದೇಶ ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆ" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಏಕನಾಥನು "ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅರ್ಹತೆಯುಂಟಾಯಿತೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದ ದಿನ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಾವೇ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ" ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

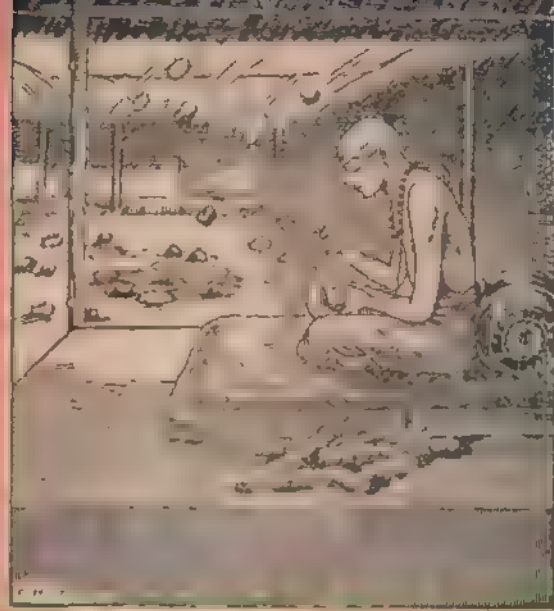
ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸ್ವಾಮಿ ಬಿಜಯಮಾಡಲು ಜಗನ್ನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಆತನಿಗೆ ಉಪಚಾರಮಾಡಿ ಏಕನಾಥನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸ್ವಾಮಿ "ಜಗನ್ನಾಥ, ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯನು ಅನ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಸಹಜವೇ ಸರಿ. ಆದರೂ ನಿನಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಕೆ, ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಎರಿದ ನೀರು

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ಮರಕ್ಕೆ, ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೂ, ಎಲೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಏಕನಾಥನು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ ನನಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆತನು ನನ್ನ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು. ಅದರಿಂದ ನೀನೇ ಆತನಿಗೆ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಆತನು ರಾಮ ಭಕ್ತನಾಗುವನು. ಕವಿತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಆ ಕವಿತಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ ರಚಿಸುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸು. ಈ ರೀತಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

ಏಕನಾಥನ ಬಯಕೆ ಈಡೇರಿತು. ಜಗನ್ನಾಥ ಪಂಡಿತನು ಆತನಿಗೆ ತಾರಕ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ “ಅಪ್ಪಾ, ನೀನಿನ್ನು ಪೈರಾಣಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ವೃದ್ಧರಾದ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಗುರುವಾಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಏಕನಾಥನು ಪೈರಾಣಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಮಾಯಣ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದೇನು ಬಂತು. ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಬಿಟ್ಟ. ಸೀತಾ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಪುರ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಆತನೂ ಅತ್ತನು, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸೀತಾರಾಮರಿಗಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ವಾಮಿ

ಯೊಂದಿಗೆ ಆತನೂ ಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದ್ವಿ ಮಾತದ ಜಟಾಯುವಿ ನೊಂದಿಗೆ ಆತನೂ ರಾವಣಾಸುರನಿಗೆ ಅದ್ವಿ ಹಾಕಿದ. ಈ ರೀತಿ ಮಗ್ನನಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಹೀಗೆ ರಾಮಾಯಣ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಏಕನಾಥನಮೇಲೆ ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಪೈರಾಣಪುರದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಗಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಒರಮಾಡಿ ಗೋಳಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಬಾಗಿಲು ಬದಿದು ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಏಕನಾಥನಿಗೇನೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಸೆದರು. ಪಾಪಸಕ್ಕಳಿ ತಂದು ಬಿಸಾಡಿದರು. ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾ ಯೋಗಿಯಂತೆ ರಚನಾದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ

ಆ ಮಹಾಕವಿಗೆ ಇರುವೆ ಕಡಿದಷ್ಟಾದರೂ ನೋವು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸರವಾಗಿ ಅವರು ಇನ್ನೇನು ಹೊರಡೋಣವೆಂದಿರಲು ಪೌರಿಯ ಮೇಲಿಂದ ತಾಳೆಮರದಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದು ಏಕನಾಥ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. 'ಅರೆ, ಇದೇನಿದು' ಎಂದು ಅವರು ಹೆದರಿದರು. ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ನಾದುದರಿಂದ ಏಕನಾಥನಿಗೆ ಏಟುಗಳು ಬಿದ್ದು ಮಾರ್ಫೆ ಬಂತು.

ಹೇಗಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಆಕ್ರೋಶ ಮರೆತು ಏಕನಾಥನಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡಿದರು. ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದವೇಳೆ "ಎನು ಸ್ವಾಮಿ, ಹೀಗೇಕೆ ಹಾರಿ ಬಂದಿರಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಏಕನಾಥನು ಅತ್ತರ್ಯಗೊಂಡು "ಎನು? ನಾನು ಹಾರಿ ಬಂದೆನೇ. ಹನು ಮಂತ್ರನಲ್ಲವೇ? ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ಈಗ ಲಂಕೆ ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹನುಮಂತ" ಎಂದು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳೆ ಪತ್ರವನ್ನೂ ಒಲಗೈ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಘಂಟಾದೊಂದಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ.

ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ? ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆ

ಯನ್ನು ಹುಡುಕಲೆಂದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟಿದನೋ ಆ ಘಟನೆ ಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಜಗನ್ನಾಥ ಪಂಡಿತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. "ರಾಮಾಯಣಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿರು ವನು ಈ ಮಹಾಕವಿ. ಈತನಿಗೆ ನೀವು ವಿಘ್ನ ಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಈ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರು ವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಆತನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅಪತ್ತು ಬರದಂತೆ ಕಾಪಾಡು ತ್ತಿರಿ. ಈ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ನಾನು ಗುರು ವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ" ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಹಾಭಕ್ತನಾದ ಏಕ ನಾಥನಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಮಾಯಣ ಜನಿಸಿ ನಮಗೆ ಮಹಾ ಉಪಕಾರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು.

“ నలుమేయనాడు ”

నన్నదు నాడు కన్నడ నాడు
అన్నవనిండువ తాయ్నాడు ॥

తందేయ నాడు కుందదనాడు
చందద నాడు కరునాడు ॥

ఎన్నయఅటద ఎన్నయనోటద
ఎన్నయ మాటద సిరినాడు ॥

చిన్నద నాడు బణ్ణద నాడు
ఎన్నయ ఒడతనదోల్నాడు ॥

హిరికిరినదిగళర్పురికిరికొళగళ
తరతర బిళిగళ చలునాడు ॥

బీడగినబనగళగుడిగోపురగళ
బిడిగాలువేగళ కరునాడు ॥

సుళివేళిగాళియగిళికోగిలిగళ
తాణవే ఆగిఠ తాయ్నాడు ॥

మామర తంపిన మల్లిగే కంపిన
సోంపను బిరువ హిరినాడు ॥

కవిగళకలిగళకోవిదగుణిగళ
భూవర భక్తర నేలీవిండు ॥

సుందర నాడు మహాత్మరబిండు
స్వాతంత్ర్యగళపిద నలునాడు ॥

పేమల.పురే తవనస్పనవరు.

ఒగటెగళు

1. అజ్జక్క, కసురక్క, బుగుడి
లింగక్క, సత్తరే శావిర, కేసరు
ఇచ్చరే ఒందేరే కేసరు.
2. దడబడ, నన్న ఎడగ్గి నన్న కేగ
లిగి; నన్న బలగ్గి నన్న బాయి
యోళగి. —కే. ఎస్. సురీల.
3. ఎలే లుంటు అడికయుంటు వొళ్ళ
తానల్లి; జడయుంటు ముడి
యుంటు తపసిమోదలల్లి. ఒడ
లల్లి హాలుంటు కామధానువల్లి
కోళబల్లి జాగరిగి సమన్లి.
4. అత్తకాయ, మావనకాయ, సవతి
కాయ, ఎలేగొందుకాయ, తలే
గొందుకాయ జోగిగొందు
కాయ, భోగిగొందుకాయ,
ఇదు కోళదవరిగి ఎల్లాకాయ.
—కే. వి. రిల, మ్యోసూరు.

.... జ్ఞ

1. అనే నిరాటదోళు విరానకండంబువదే
గీణ ధ్వి బీత్తదాకిరుకుకే తా జాతి
కోణిణంబువుదే.....జ్ఞ ?
2. కృలాస నోళ్ళుదక్క జపకపగళేతక్క
బళియకవ.ర కత్తి కృకాలు బిట్టదే
కృలాస దోరకువుద.....జ్ఞ ?
3. ముందేబందీకేదుసందేకగొళబీడ
బందేదు ని పరిక్తగి కుడుపణామ
బందేదు మరుగ.....జ్ఞ ?
4. జాతిజాతిగి వేర నిశివనూర్తిగి వేర
కోణిణగళు వేర కృపిరిగి బీనేగదు
లాతిబతు వేర....—జ్ఞ ?
—పి. సీతారామ భట్టి, కట్టి.

ಮಾಡಿ ನೋಡಿ

ಎರಡು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರ ಒಂದೊಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಸಲ ಇದ್ದಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಎರಡನೇ ಕಡ್ಡಿಯ ಕೊನೆಯನ್ನು ಮುಸ ಸಣ್ಣಗೆ ಬೀವು. ಮೊದಲಿನ ಕಡ್ಡಿಯ ಸೀಗನ್ನೆ ಎರಡನೇ ಕಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ಭಾಗವನ್ನು ತೂರಿಸು. ಹೀಗೆ ಕೊಂಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಕ್ಷರ 'ಎ' (V) ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಈಗ ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಯ್ಯುವ

ಚಾಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೊನೆಯಾಗಿರುವ ಕಡ್ಡಿ ಮೇಲಿರುವಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹೀಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವಾಗ ಚಾಕು ಎತ್ತ ಕಡ್ಡಿಯೂ ವಾಲಿರಕೂಡದು. ಮೇಲೆ ಮೇಕದ ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಚಾಕುವಿನ ಅಂಚಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಅದರ ತಳ ಭಾಗಗಳು ಮೇಲೆಗೆ ಅಂಟಿಯೂ ಅಂಟಿದಂತೆ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಚಾಕುವನ್ನು ಹಿಡಿ. ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಚಾಕುವಿನ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು!

ಎರಡು ಗ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಎರಡರಲ್ಲೂ ಸುಮಾರಾಗಿ ನೀರಿಸಿದ ತುಂಬು. ಎಂದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಕರಗದೆ ಮಿಗುವಷ್ಟು ಹೊಳಗಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಕು. ಎಂಬ ಕೋಳಿ ಕೊಟ್ಟ ತಂದು ಕುದಾನೀರಿರುವ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕು. ಕೊಟ್ಟ ಮುಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅದೇ

ಕೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ತೇಲು ವು ದು: ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಗನ್ಮತ್ತು. ಮೇಲೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಿರುವ ದಾರವನ್ನು ನಸು ಬಣಗಿಸು. ಹೀಗೆನಾಲ್ಕಾರುತಡವೆ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿ ಬಣಗಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈಗ ಆ ದಾರದ ಒಂದು ಕೊನೆಯಿಂದ ಮೇರುವ ಮೂರು ಕಾಸನ್ನಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದವರೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಿಂಗನ್ನಾಗಲೀ ಕಟ್ಟು. ಎರಡನೇ ಕೊನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ರಿಂಗ್ ಇರುವಕಡೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿರಲಿ. ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ಗೀಚ ರಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿರುವ ದಾರದ ಕೊನೆಯ ಮತ್ತಿಮು. ಚುರುಚುರಿಸೆಂದು ಹೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಕ್ರಮವರವಿಗೂ ಉರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀವು ಕಟ್ಟಿರುವ ಮೂರುಕಾಸಾಗಲೀ, ರಿಂಗ್ ಅಗಲೀ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ! ವಾರದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ!!

ಒಗಟೆಗೆ ಉತ್ತರ:— 1. ಬದಿರುಮೇಳಿ. 2. ನೀರು ತುಂಬುವ ಬಂದಿಗೆ. 3. ಅಲದ ಮರ. 4. ಅತ್ತಿಕಾಯಿ, ಮೊನಿನಕಾಯಿ, ಸೊತೆಕಾಯಿ, ಅಡಿಕೆ, ಸೀಗೆಕಾಯಿ, ಸೋರೆಕಾಯಿ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ

ನಾಲ್ಕು ಆಸುಗಳ ಗಮ್ಯತು!

ಹೊರ ಇಬ್ಬಟು ವ್ಯಾಕರಣ ತಂದು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಆಸು ಎಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲೇ ತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮ ಹ್ಯಾಟಿನ ಲೈನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಿನೊಳಗಡೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿಡಲೇಕು ತರುವಾಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಆ ವ್ಯಾಕರಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ 52 ಎಲೆಗಳಿರುವುದೇ ತಿಳಿಯುವನೇ ಹೊರತು 48 ಮಾತ್ರ ವಿರುವುದೆಂದು ಊಹಿಸಲಾರ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅರೇತ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಆ ಎಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಣಿಸುವ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ವ್ಯಾಕರಣ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನೇಲೆ ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ಹ್ಯಾಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾಯ ಮಂತ್ರವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ದೃಢಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಲೈನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಿನೊಳಗಿರುವ ಆಸುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಖಾಲಿ ಹ್ಯಾಟು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುವುದು ವ್ಯಾಕರಣ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಟಿನೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಿ, ಇಂದ್ರಜಾಲಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಒಂದೊಬ್ಬನಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಹ್ಯಾಟಿನನೇಲಿ ಒಂದು ಕೈಚಾಕ ಮುಟ್ಟಿ, ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕೈಚಾಕದ ಕೆಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ಆಸುಗಳನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಬೇಕು.

ಪಾಠಕರು ಈ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯವೇ ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಇದನ್ನು ಚಾಕಚಕ್ಯರೊಂದಿಗೇ ನೀವು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿನೋದವೆಲ್ಲಾ ಅಭಾರಹೊಂದಿದೆ.

ಪಾಠಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬಯಸಿದರೆ, ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮ' ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ಸರ್ಕಾರವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದು ಅವರ. ವಿಳಾಸ.

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್ ಮೆಜಿಸ್ಟೇಟ್,

12/8/A, ಇಮಿರ್ ಲೇಔ, ಚಾಲಿಗಂಜ್ ಕಲಕತ್ತಾ 19.

‘ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ ’ ಮೂರನೇ ಚಿತ್ರದ ಕಥೆ

ಕೆಳ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಂಜಿನಟ್ಟಿನನ್ನು ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ ಹತ್ತಿದ. ಬಿಟ್ಟದಮೇಲೆ ಭವನ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ಮಹಾದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ತೆರೆವೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ. ತೀರಾ ಹೊಸದಿನ ಹತ್ತಿರ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಸಿಂಹಗಳು ಅರ್ಭಟಿಸಿದಂತೆ ಧ್ವನಿ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು. ಅದರದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋದ. ಇನ್ನು ಯಾವುದೋ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯೆಂದು ನಿರ್ದಯಿಸಿ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಸದ್ದು ಅಡಗಿತು.

ಇನ್ನು ದಾಟಿಯಾದಮೇಲೆ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಬೇರೊಂದು ದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರೈಸುವಂತೆ ಭೀಕರವಾದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಬಂದವು. ಏನಾದರಾಗಲೀ ಎಂದು ಆತನು ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ಸುಹಸದಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ. ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಮಾಯವಾದವು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಲು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಲಾಗದಷ್ಟು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೋಕಾಣಿಸಿತು. ಕೊಳದ ಎದುರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಮೂರನೇ ದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೇ ನೀರು ಎಷ್ಟು ಆವಾಳಗಿದೆಯೋ ತೀರದೆ ಇಳಿಯುವುದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಇಳಿಯಲು ಹೋದ. ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಾಲು ಮಾತ್ರ ಜಾರಿದಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾಯೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಆ ಮಾಯಾಕೊಳವನ್ನು ದಾಟಿ ಮೂರನೇ ದ್ವಾರ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಅನೇಕೆಗೆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೂ ಹೆಣೆಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿದಕೂಡಲೇ ತಾನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದನೋ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನು ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರ ವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆ, ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರ ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡ. ಆಗಾಗಲೇ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಕಳೆದು, ಹಾಡ್ಯಮಿ ಬಂತೆಂದೂ, ಮಹಾನುಭಾವನು ಮತ್ತೆ ಜಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವನೆಂದೂ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು!

ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ನಿವ್ರಾಹಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣದ ರಾಜಕುಮಾರ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಸೊರಗಿ ತನ್ನ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಮಹಾನುಭಾವನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಬಲಗೈಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ರಾಜಕುಮಾರನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ ಭವನದ ಮಾದಿಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರಿ (ಕಥೆ) : 4-ನೇ ಬೊಂಬೆ

ಇಬ್ಬರು ಕುಡುಕರು

ಸೋಮನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗ, ಮಗ್ಗ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಕುಡುಕರಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಆಶೆಯಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒಂದು ಪೀಪಾಯಿ ತುಂಬಾ ಹೆಂಡವನ್ನು ಭಟ್ಟ ಇಳಿಸಿ ತುಂಬಿಸಿ ನೆರೆಲೂಕಿನ ರಂಗವುರದ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಲು ಹೊರಟರು. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದು ಪೀಪಾಯಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗನಿಗೆ ಹೆಂಡಕುಡಿಯಲು ಆಸೆಯಾಯಿತು. “ನಾವು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರಾದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಡವನ್ನು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕುಡಿಯಬೇಕು” ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದುದರಿಂದ ಕಗ್ಗನು ತನ್ನ ಜೇಬನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ಒಂದು ಸಮಕಲು ಅಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಗ್ಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಮುಂದೆ ಹೋದನಂತರ ಮಗ್ಗನಿಗೂ ಕುಡಿಯಲು ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಸರಿ, ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಆ ಸಮಕಲು ಅಣೆಯನ್ನು ಕಗ್ಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಯಥೇಚ್ಛೆ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ಕಗ್ಗನು ಅದೇ ಆ ಸಮಕಲು ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಸ, ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿದನು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂತೆಯ ಬೈಲಿಗೆ ಬರುವವೇಳೆಗೆ ಪೀಪಾಯಿ ಬರಿದು ಮಾಡಿದರು. ಕಗ್ಗನ ಸಮಕಲು ಅಣೆ ಕಗ್ಗನ ಬಳಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಮುಖ ಮುಖವೋಡಿ ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೀಗಾದುದಕ್ಕೆ ಮರುಗಿ ತಮ್ಮ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

—ಯು. ನೀತಾರಾಮ, ಕೊಡ್ಲಿಗಿ.

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಬರೆದವರು :

R. K. ಬಾಲಾಂಬ, ಮದರಾಸು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಪೌಂಡ್ರಕವಾಸುದೇವನೆಂಬ ರಾಜನು ಕರೂರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವತಾರವುರುಷನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗಿರುವ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನೆಂಬುದೂ ಒಂದು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು, ಪೌಂಡ್ರಕನು ಅಸೂಯೆಗೊಂಡನು. ಮುಖ್ಯತೆಯ ದ ಕೃಷ್ಣನವೇಲಿ ಹಗೆಸಾಧಿಸಿದನು.

ಆತನು ಸುವ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ದೂತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು “ಯಾರೋ ಕೃಷ್ಣನಂತೆ. ಗೋಪಾಲಕನಂತೆ. ವಾಸುದೇವನೆಂಬ ನನ್ನ ನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವನಂತೆ. ವಾಸುದೇವನೆಂಬ ಜರುದು ನನಗೆ ಸಲ್ಲುವುನೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ಅರ್ಹತೆ ಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ಈಗಲೇ ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳು; ‘ಎಲವೋ, ಹುಡುಗಾ, ಜಾತಿಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ, ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಂತೆ. ಇದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ. ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ, ಹುಡುಗತನದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಈಗಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿ ತಂದು ಕೊಂಡು, ನೀನು ಧರಿಸಿರುವಂಥ ನನ್ನ ರಾಜ ಬಿಡುಗಡೆಗಳನ್ನು ಕೃಪಿಸು. ಆ ಶಂಖ ಚಕ್ರ, ಅದೂ ಇದೂ, ತೆಗೆದುಕಾಕೆ ನನಗೆ ಶರಣಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವೆನು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾ, ಹೋಗು” ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ದೂತನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ, ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಪಕಪಕನೆಂದು ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದೂತನನ್ನು ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ, “ಎಲೈ ನಾನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಹೇಳು. ಯದ್ವರಗದಕ್ಷ ಆತನ ಶರೀರವು ನಾಯಿ, ನರಿ, ಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾದಾಗ ನಾನು ಈ ‘ವಾಸುದೇವ’ ನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿ, ಹೋಗು” ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದೂತನ, ಹೆದರಿ, ಓಡಿಹೋಗಿ ಪೌಂಡ್ರಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಪೌಂಡ್ರಕನು ಆಸಲು ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಕಾಣುವಹಾಗಿ ವೇಷಧರಿಸಿದ. ಎರಡು ಅಕ್ಷೌಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯ ಸಿದ್ಧವಾದಿದ. ವತ್ತ ಮೂರು ಅಕ್ಷೌಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಮಿತ್ರ ಕಾಶೀರಾಜ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದ. ವಾಸುದೇವನಿಗೂ ಪೌಂಡ್ರಕವಾಸುದೇವನಿಗೂ ಘೋರ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಬಿರುಸಾಗಿ ಕಾದಾಟವಾದವೇಲಿ, ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೌಂಡ್ರಕನು ಹತನಾದನು. ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದ ಕಾಶೀರಾಜನನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು, ಅವನ ತಲೆ ಹಾರಿ, ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣದ ಕೊಟೆಯ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದಿತು.

Chandamama September '51

Photo by N. Ramakrishna

ಪರಮಾನಂದ

